

காவந்த

வீடு பங்குனி

SAIVANEETHY

MARCH - APRIL 2002

எப்படி 25/-

பொருளாடக்கம்

1.	கூட்டுவழிபாடு	01
2.	திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்	02
3.	ஈசுரத்துரோகம்	04
4.	குகனேரியப்ப நாவலர்	06
5.	அடியார்க்கு அடியர் ஆவோமே	07
6.	மெய் உணர்தல்	10
7.	திருவடிப்பூசை	14
8.	சிவப்பிரகாசம்	16
9.	பதினெண் சித்தர்கள்	18
10.	சைவசமய அறிவுப் போட்டி மத்தியப்பிரிவு விடைகள்	20
11.	மக்கள்	21
12.	சைவப்புலவர் தேர்வில் சித்திப்பெற்றோர்	24
13.	சைவாயலங்களும் சைவாதீங்களும்	25
14.	சைவசமய அறிவுப் போட்டி கீழ்ப்பிரிவு விடைகள்	29

சந்தா நேயர் கவனத்திற்கு

* முகவரி மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு அறிய தரவும்.

* இதழ்கள் ஒழுங்காக கிடைக்காவிடின் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும் |
கிடைக்காத இதழ்களை அனுப்பி வைப்போம்.

சைவநீதி மாத இதழ் பெறுமதி விபரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00
ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிங் பவுண் 10 அல்லது US\$ 15
சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஓவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

C. Navaneethakumar
42, Janaki Lane, Colombo - 04,
Sri Lanka. T.P. No : 595221

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

K.Ratnasabapathy
51, Thulasingam Street,
Pudupet, Madras - 600002,
South India. T.P. No : 8529984

**சைவநீதி திதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக்
கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். - திதழ் நிர்வாகிகள்.**

சிவமயம்

மேன்மைகோள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

சைவநீதி

ஸ்ரீ 5 விதை பங்குனி சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத திதி - 12

கௌரவ ஆசிரியர் :

ஞானசிரோமணி

சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான்
திரு. வ. செல்லையா

மதியுரைஞர் :

சிவார்ஜி. கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள்
திரு D.M. கவாமிநாதன்

அறங்காவலர்

மீர்பாளன்பலவாணேஸ்வர் தேவஸ்தானம்
திரு. அ. கந்தசாமி

Chairman U.P.S

திரு. கு. மகாலிங்கம்

துணை ஆசிரியர் :

திரு. க. சதாசிவம்

பதிப்பாசிரியர்:

திரு. வே. திருந்தெக்னன்டன்
வல்மி அச்சகம்.

விநியோகம்

திரு. க. சீனிவாசகும்

ஓம்வுபெற்ற கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

நிர்வாக ஆசிரியர் :

திரு. செ. நவநீதகுமார்

42, ஜானகி ஒழுங்கை, கொழும்பு - 04

தொடர்புகட்டு : 7.30 p.m to 7.30 a.m

தொ. பே : 595221

கூட்டுவழிபாடு

பலர் கூடியிருந்து இறைவனைப் பாடிப் பணிவது கூட்டுவழிபாடாகும். ஒருவர் பூஜை வழிபாடு செய்ய ஏனையோர் அமைதியாக நின்று வழிபடுவது நடைமுறையில் உள்ளது. இதைவிடச் சிறப்புடையது எல்லோரும் கூடிப் பாடி வழிபடுவது.

பத் துப் பேர் கூடிப் பாடி வழிபடும் போது ஒவ்வொருவருக்கும் பத்துமுறை வழிபட்ட பயன் கிடைக்கும். இப்பொழுது கூட்டுவழிபாடு என்னும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை அல்லது பஜனை அருகிவருகிறது. பஜனை நடைபெறும் இடங்களில் திருமுறைப் பாடல்கள் இடம்பெறுவது குறைந்து பிற்காலத்திலும் சமகாலத்திலும் எழுந்த பாடல்களே முதன்மை பெறுகின்றது. திருமுறைப் பாடல்கள் பாடப்பட்டாலும் பண்ணுடன் பாடப்படுவதில்லை. அருளாளர்கள் அனுபூதி மான் களின் பாடல்களே கூட்டுவழிபாட்டில் இடம் பெற வேண்டும்.

பண்ணிருதிருமுறைகளிலுள்ள பாடல்கள் சிலவற்றை தொகுத்து கூட்டுவழிபாடு நிகழ்வினை பங்குனி 1ம் திகதி (15-03-2002) வெள்ளி மாலை 7 மணி அளவில் பம்பலப்பிட்டி புதிய கதிர்வேலாயுத கவாமி கோவிலில் ஆரம்பித்துள்ளோம். தொடர்ந்து பிரதி வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலை கூட்டு வழிபாடு நிகழ்கிறது. இங்கு ஒதப்படும் பாடல்களை நூலாக்கி ஒதுபவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

சைவ ஆலயங்களில் கூட்டுவழிபாடு நடத்தவிரும்புவர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டால் கூட்டுவழிபாட்டு நூல் இலவசமாக வழங்குவோம்.

வத்தனை ஹேக்கித்தை சிவசுப்பிரமணிய கவாமி ஆலயத்தில் பிரதி செவ்வாய்க்கிழமை மாலை கூட்டு வழிபாடு நிகழ்கிறது.

சைவநீதி ஐந்து வயதைப் பூர்த்தி செய்து அடுத்தமாதம் ஸ்ரூம் கூண்டுள்ளேபிரவேசிக்கிறது

மலரும் புத்தாண்டில் அனைவரும் மகிழ்வுடன் வாழ வாழ்த்துகிறோம்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

தந்தையின் உடல் நலம், மனநலம் சீர்பெறுவதற்கும் தனக்குக் கீடைக்கவேண்டிய வாய்ப்புக்கள் நழுவாமல் கிருப்பதற்கும், புண்ணியப் பயன்களைப் பெறுவதற்கும் ஒதுவேண்டிய பதிகம்

பன் : வியாழக்குறிஞ்சி

இராகம் : சௌராஷ்டிரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓர்உரு ஆயினை; மாண்ணுங் காரத்து
ஈர் இயல்பாய் ஒரு விண்முதல் பூதலம்
ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்து அளித்து அழிப்ப, மும்முர்த்திகள் ஆயினை;
இருவரோடு ஒருவன் ஆகி நின்றனை.
ஓர்ஆல் நீழல், ஒண்கழல் இரண்டும்
முப்பொழுது ஏத்திய நால்வர்க்கு ஒளிநெறி
காட்டினை; நாட்டம் மூன்றாகக் கோட்டினை
இருநதி அரவமோடு ஒருமதி சூடினை;
ஒருதாள் ஈர்அயில் மூவிலைச் சூலம்;
நாற்கால் மான் மறி, ஜூந்தலை அரவம்
ஏந்தினை; காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்து
இருகோட்டு ஒருகரி ஈடு அழித்து உரித்தனை
ஒருதனு இருகால் வளைய வாங்கி,
முப்புரத்தோடு நானிலம் அஞ்ச,
கொன்று தலத்து உற அவணரை அறுத்தனை
ஜம்புலன் நாலாம் அந்தக்கரணம்,
முக்குணம், இருவளி, ஒருங்கிய வானோர்
ஏத்த நின்றனை; ஒருங்கிய மனத்தோடு
இருபிறப்பு ஓர்ந்து, முப்பொழுது குறை முடித்து
நூன்மறை ஒதி, ஜவகை வேள்வி

அமைத்து, ஆறு அங்கம் முதல் எழுத்து ஒதி
வரன்முறை பயின்று, எழுவான்தனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை;
அறுபதம் முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை;
இகலி அமைந்து உணர்புகலி அமர்ந்தனை;
பொங்கு நாற்கடல் சூழ்வெங்குரு விளங்கினை;
பாணி மூலகும் புதைய, மேல் மிதந்த
தோணிபுரத்து உறைந்தனை; தொலையா இருநிதி
வாய்ந்த பூந்தராய் ஏய்ந்தனை;
வரபுரம் ஒன்று உணர்சிரபுரத்து உறைந்தனை;
ஒருமலை எடுத்த இருதிறல் அரக்கன்
விறல்கெடுத்து அருளினை; புறவம் புரிந்தனை;
முந்நீர்த் துயின்றோன், நான்முகன் அறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை அமர்ந்தனை;
ஜயுறும் அமணரும் அறுவகைத் தேரரும்
ஊழியும் உணராக் காழி அமர்ந்தனை;
எச்சன் ஏழ்கிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை;
ஆறுபதமும், ஜந்து அமர் கல்வியும்,
மறைமுதல் நான்கும்... ... ...
முன்று காலமும், தோன்ற நின்றனை;
இருமையின் ஒருமையும், ஒருமையின் பெருமையும்
மறுஇலா மறையோர்
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை,
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் அறியும்;
அனைய தன்மையை ஆதவின், நின்னை
நினைய வல்லவர் இல்லை, நீள் நிலத்தே.

ஈசுரத்துரோகம்

ஶ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

கடவுளை நிந் தித்தலும், கடவுளை வழிபடும் முறைமையைப் போதிக்குங் குருவை நிந்தித்தலும் கடவுளுடைய மெய்யடியாரை நிந்தித்தலும், கடவுள் அருளிச் செய்த வேதாகமங் களை. நிந் தித் தலும், இந்நிந்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருத்தலும், தேவாலயத்துக்கும் மடாலயத்துக்கும் உரிய திரவியங்களை அபகரித்தலும், தேவாலயம் திருமதம் திருக்குளம் திருநந்தவனம் முதலிய வைகளுக்கு அழிவு செய்தலும், ஈசுரத்துரோகங் களாகிய அதிபாதகங் களாம். மடாலயமாவது கடவுளை வழிபடுதற்கும், வேதாகம முதலிய நூல்களை ஒதியன்றதற்கும், கடவுளை வழிபடு நெறியைப் பிறருக்குப் போதித்தற்கும், கடவுளுடைய அன்பர்களுக்கு அன்னங் கொடுத்தற்கும் உரிய தானமாம்.

ஸ்நான முதலிய நியமங்களில்லாமல் திருக் கோயிலினுள் ஓள் புகுதலும், திருக் கோயிலில் திருக் குளத் திலும் திருநந்தனவனத்திலும் திருக்கோயில் வீதியிலும் மலசலங் கழித்தலும் எச்சி லுமிழ்தலும், திருக்குளத் திலே சௌசஞ் செய்தலும் தந்தசுத்தி செய்தலும் அசுசியோடு ஸ்நானஞ் செய்தலும் ஈசுரத்துரோகங்களாம்.

குடிகளுக்குச் செய்யும் தீமையிலும் மகாராசாவுக்குச் செய்யுந் தீமை மிகக் கொடியது; அதுபோலவே ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யுந் துரோகத்தினும் கடவுளுக்குச் செய்யுந் துரோகம் மிகக் கொடியது. குடிகளுக்குச் செய்த தீமை இராசாவினாலே பொறுக் கப் படி நும் பொறுக் கப் படும். இராசாவுக்குச் செய்த தீமையோ பொறுக்கப்பட மாட்டாது. அதுபோலவே ஆன்மாக்களுக்குச் செய்த துரோகம் கடவுளாலே

பொறுக் கப் படி நும் பொறுக் கப் படும். கடவுளுக்குச் செய்த துரோகமோ பொறுக்கப்படமாட்டாது. எங்கும் வியாபகமாய் இருந்து எல்லா மறியும் இயற்கை இல்லாதவனாதலால் இராசாவுடைய தண்டத்துக்குத் தப்பினும் தப்பலாம்; எங்கும் வியாபகமாய் இருந்து எல்லா மறியும் இயற்கையை உடையவராதலால், கடவுளுடைய தண்டத்துக்கோதப்ப முடியாது. ஈசுரத்துரோகம் எவ்வகைப் பட்ட பிராயச்சித்தத்தாலுந் தீராது.

ஈசுரத் துரோகிகளுக்கு, நரகத்திலே இமயதூதர்கள் இரத்த வெள்ளஞ் சிந்தும்படி இருப்பு முளைகளை நெருப்பிலே காய்ச்சி, தலையிலும், கண்களிலும், செவிகளிலும், நாசிகளிலும், வாயிலும், மார்பிலும் அறைந்து, உடம்பு முழுவதும் தாமிர முதலிய உலோகங் களை உருக்கிய நீரைச் சொரிவார்கள். மயிர்க்காறோறும் அக்கினியிற் காய்ச்சிய ஊசிகளை அழுத்துவார்கள். அவயவங் கடோறும் இருப்பாப்புக் களை மாட்டுவார்கள். பின்பு நெய் நிறைந்த செப்புக் கடாரத்திலே விழுத்திக் காய்ச்சவார்கள். ஈசுரத்துரோகிகள் அந்தச் செப்புக் கடார நெய்யிலே சந்திர சூரியர் உள்ளவரையும் குப்புறக்கிடந்து வருந்துவார்கள்.

இப்படி நரகத் துன்பத்தை அனுபவித்த பின், பூமியிலே மலத் திற் கிருமி முதலியவைகளாய்ப் பிறந்திறந்து உழன்று, பின்பு மனிதப் பிறப்பை எடுத்து, வலி, குட்டம், கயம், நீரிழிவு, பெருவியாதி. மூலவியாதி முதலிய மிகக் கொடிய நோய்களினாலும், பசியினாலும் வருந்துவார்கள்.

தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்னென்பான்

எங்களும் ஆனும் அருள்

தன் உடம்பைப் பெரிதாக்குவதற்காகத் தான் வேறோர் உயிரின் உடம்பைத் தின்பவன் எங்களும் அருளாளனாக இருக்க முடியும்?

குகனேரியப்ப நாவலி

திரு ச. அ. இராமசாமிப் புலவர்

‘தொண்டைநாடு சான்றோருடைத்’ தென் ஆன்றோர்களால் விதந்தோதப்பெற்றது. அத் தொண்டை நாட்டில் மிகவும் சிறப்புற்று விளாங் குவது காஞ் சிபுரம். அக் காஞ்சிபுரத்திலே இற்றைக்கு ஏறத்தாழ ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுக்குமுன்னே சிவானந் த முதலியார் என்னும் பெயருடையவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய குலம் செங்குந்தர்மரபு.

அவருக்கு நெடுநாட்கள் வரை மக்கட்பேறு அமையவில்லை. அதனால் மனம் வருந்திய அவர் தம்முடைய மனைவியாகி அமுதாம் பிகையோடு பலவகையான நோன்புகளை நோற்றுவந்தார். காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனாகிய ஏகாம்பரநாதர் கட்டளைப்படி, முருகக் கடவுளுக்கு ஒரு திருக்கோயில் அமைத்துக், குகனேரி என்று ஒரு தடாகமும் உண்டாக்கிப் பூசை திருவிழா முதலியன் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்.

முருகக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே அவருக்கு ஓர் ஆண்மகவு தோன்றிற்று. அக்குழந்தைக்குக் குகனேரியப்பன் என்று பெயரிட்டு அருமையுடன் வளர்த்து வந்தார். ஜந்தாம் ஆண்டிலே கல் விப்பயிற் சி செய்வித்தார். குகனேரியப்பரும் எல்லா நூல்களையும் தம்முடைய குல ஆசிரியரும், குமரகோட்டத்துப் பூசகரும், தெய்வத் திருவருள் கைவரப் பெற்றவரும் பெரும் புலவருமாகிய

கச் சியப்ப

சிவாச்சாரியாரிடத்திலே ஐயமறக் கற்றறிந்தார். சமய தீக்கையும் பெற்றுக்கொண்டார். வடமொழியையும் அம்மொழியிலுள்ள நூல்களையும் கற்றறிந்தார்.

சிவபூசை முறையை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித் துச் செய்துவந் ததுடன், முருகக்கடவுளுக்கும் நித்திய பூசை திருவிழா முதலியவைகளைச் சிறப்பாக நடத் திக் கொண்டிருந்தார். ஒரு திருவிழாக் காலத்தில் முருகக்கடவுள் திருவீதியில் எழுந்தருளும்போது பெருமழை பிடித்துக் கொண்டது. கூடியிருந்தமக்கள் சிதறி ஒடத்தொடங்கினார்கள். அப்போது குகனேரியப்பர் திருவுலாத் தடையாகிறதே என்று வருந்தி,

“கார்க்கு மழைக்குங் கவலேங் கடுஞ்சிரையால்
குர்க்குடைந்த நின்னைச் சுகந்திருத்தி – ஊர்க்குள்விடும்
கந்தன் விழுவைக் கருதாது பெய்வித்தல்
அந்தமோ ஆகண்டா”

என்னும் வெண்பாவைப் பாடிய ருளினார். உடனே மழை நின்றது. திருவுலாக் காட்சியும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. கூடியிருந்த மக்களுங் களிப்படைந்தனர்.

கச்சியப்பர் சிவாச்சாரியர் கந்தபுராணம் பாடிய காலத்தில் குகனேரியப்பர் அவருக்குப் பெருந்துணையாக அமைந்து நின்றார். கச்சியப்பசிவாச்சாரியர் கந்தபுராணம் முழுவதையும் முடிக் கவில் லை.

How can he be possessed of kindness, who, to increase his own flesh, eats the flesh of other (creatures)

சம் பவகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திரகாண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தக்ககாண்டம் என்னும் ஆறு காண்டங்களையும் பாடி முடித்து எஞ்சிய உபதேச காண்டத்தைப் பாடி முடிக்குமாறு தம்முடைய மாணவராகிய இவருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

ஆசிரியர் கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்ட குகனோயியப்பர் முருகக்கடவுளின் திருமுன்பையடைந்து, இறைவனே! எம்முடைய ஆசிரியருக்கு அடியெடுத் துக் கொடுத் தாற் போல் அடியேனுக்கும் திருவருள் செய்தால், ஆசிரியர் கட்டளைப்படி உபதேச காண்டத்தைப் பாடி முடிப்பேன் என்று வேண்டிக்கொண்டார். அப்போது திரு முருகப்பெருமான் திருவருளால், ‘குழவி வெண்பிறை’ என்றோர் உருவற்ற (அசர்ரி) வாக்கு உண்டாயிற்று. குகனோயியர், ‘குழவி வெண்பிறை’ என்பதையே முதலாகக் கொண்டு, உபதேசகாண்டத்தைச் சொற்கவை பொருட்கவை நிரம்ப நாலாயிரத்து முந்நூற்று நாற்பத்தெட்டுச் செய்யுட்களால் பாடி முடித்தார்.

பிறகு குமரகோட்டத் துள் ஓமுருகக்கடவுள் திரு முன்பு அவ்வுபதேச காண்டம், குகனோயியப்பருடைய ஆசிரியராகிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர் முதலான அறிஞர்கள் கேட்க அரங்கேற்றஞ் செய்யப்பெற்றது. அப்போது கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய அடிகள் மிகுந் த பேருவகையுற்று,

**போருள் ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருள் ஆட்சி
ஆங்குலில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு**

பொருளைக் கையாளுதல், அதைப் போற்றிப் பாதுகாக்காதவர்க்கு இல்லை. அதுபோல் அருளைக் கையாளுதல் ஊன்தின்பவர்க்கு இல்லை.

“அன்றாழி நிஸ்றுதித்த ஆரமதை யொடுப்பிடுவர் பொன்றாமைக் கேதுவாம் புந்திநினைந் – தொன்ற உகுநேரில் தாருவெனல் ஒக்குமலால் வேறேன் குகனேரி நாவலனுற்கு”

என்று வாழ்த்துரை வழங்கியிருளினார்.

ஒருபோது முருகக்கடவுளை வழிபடும் பொருட்டுக் குகனோயியப்பர் திருத்தணிகைக்குச் சென்றார். அங்குள்ளார் சிலர், ‘அம்பிறை’ என்றமொழி மூன்று இடங்களில் அடுக் கிவரும் படியும் முருகப்பெருமான் பெயரும் வள்ளி நாயகியார் சிறப்பும் அமையவும், பாங் கிதலைவற்குணர்த்துந் துறையில் பின் முடுகு வெண்பாவாக ஒரு செய்யுள் செய்தருளுதல் வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவ்வளவில் கேட்டோர் வியக்குமாறு,

‘அம்பிறைக்கும் ஐந்துமலர் அம்பிறைக்கும் நொந்துமிக அம்பிறைக்குங் கண்ணாட் கருள்புவிவாய் – நம்புதனி கைக்கிரிக்கு ஞற்றசித்ர கச்சடைத்த ஏக்குறத்தி யைக்களித்த ணைத்தவத்தனே’

என்னும் செய்யுளைப் பாடியருளினார் சமயத் திற் குத் தக்க படியாகவும் விரைவாகவும் பாடுவதில் இவர் மிகவும் ஆற்றல்படைத்தவர். திருச்செந்தாருக்குச் சென்றபோது அங்கும் ஒருமுறை கந்தபுராணச் சுருக்கத்தை அரங்கேற்றி யருளினார். கச்சியப்பசிவாச்சாரியரைப் போன்றே முருகன் திருவருள்பெற்ற இவர் இறுதியில் இறைவன் திருவடிநிலையடைந்தார்.

அடியார்க்கு அடியர் ஆவோமே

சைவப்புலவர். மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை

உலக மக்களை உய்விக்க எழுந்த சமயங்களுள் மிகவும் தொன்மையானது சைவசமயம். அது வெறும் தத்துவக் கோட்பாடுகளின் கட்டமைப்பாக இல்லாமல் வாழ்க்கை நெறியாக அமைந்த சிறப்புடையது. ஞானத்துடன் கூடிய தொண்டுதான் அதன் ஆணிவேர்.

சைவ நன்னெறி அவரவராகவே தமக்கென ஒரு நெறி முறையினை அமைத்து வாழ இடந்தரும் ஜனநாயகப் பண்புடையது. அறுபான் மும்மைநாயன்மார்களும் தமது குலத்தாலும் செயலாலும் வேறுபட்டாலும் சிவத்தை நினைத்துத் தொண்டாற்றிய நிலையில் ஒரு சேரத் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

இங்கே செயலைவிடச் செயலின் நோக்கமே சிறப்புப் பெறுவதைக் காண்கிறோம். கல் கண்டு ஏறிந்து சிவனுக்குக் கற்கண்டாக இனித்தசாக்கியரும் தாதையை தாளற வீசிய பாதகத்துக்குப் பரிசாகச் சண்டீஸ்பதம், பெற்ற விசாரசருமரும் வழிபாட்டிற் குரிய தொண்டராகின்றனர்.

என் சைவம் தொண்டிற்குச் சிறப்பிடம் தந்து போற்றுகின்றது?

சமுதாயச் சீர்மைப்பாட்டைச் சைவம் குறிக்கோளாகக் கொண்டது. சாதி, சமயம், குலம், கோத்திரம் போன்ற செயற்கைப் பிரிவுகள் உண்மைச் சைவத்தில் இல்லை. அனைத்து உயிர்களும் ஒரு குலம். அதுவே தொண்டர் குலம். அக்குலத்தின் நாயகன் தேவதேவனான மகாதேவன். ஓன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன்.

எல்லா உயிர்களும் பணிசெய்யப் பிறந்தவை. அவற்றைக் காப்பது இறைவன். “தன்கடன் அடியேனையுந் தாங்குதல் என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்பார் தொண்டு வழிப்பட்ட அப்பர் பெருமான்.

மணிவாசகப்பெருமானும் இவ்வாறு பரமனைப் பணிந்து பணிசெய்த பரமஞானியும் தொண்டரும் ஆவார். கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம் வேறு ஆகுமா போல அவர் அமைச்சராக விளங்கிய போதும் தாம் பரமன் அடியார் என்பதை மறக்கவில்லை. அந்தினைப்பே அவரை இன்றும் நாம் தொழும் அடிகளாக்கியது.

அவர் மென் தொண்டர். வன் தொண்டரல்லவர், வன் தொண்டராகிய நம்பியாருருக்கு இறைவன் இட்ட கட்டளை “வித்தகம் பேச வேண்டாம். பணி செய்ய

As those possess no property who do not take care of it, so those possess no kindness who feed on flesh

வேண்டும்” என்பதே. தொண்டு செய்யும் அடியார்களின் தன்மையைச் சேக்கிழார்.

பெருமையால் தம்மை ஓப்பார் பேணவால் எம்மைய் பேற்றார் ஒருமையால் உடலைக்கவெல்வார் ஊனம் மேல் ஒன்று மில்லார் அருமையாம் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் இன்பம்

ஆர்வார்
இருமையும் கடந்து நின்றார் இவரை ந் அடைவாய என்று கூறியுள்ளார்.

இவ்வருணனைதான் மணிவாசகரின் நிலைக்கு விளக்கமாகும். இப்பாடல் மணிவாசகப் பெருமானை நம் முன் நிறுத்துவதைத் திருவாசகம் பயின்றோர் இனிது உணர்வர்.

நம்மில் பலர் அடியாராக இருக்க விரும்புகின்றோம். ஆனால் உண்மையில் அடியாராகச் செயல்படுவதில்லை. நம்மையும் பாடி விடுகின்றார் மணிக்கவாசகர்.

“நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து நான் நடுவே வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விழழகின்றேன்”

என்று தன்மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றார். நடித்து வீடு பெற முடியாது.

“பொக்கமிக்கவர் பூவும் நீருங்கண்டு

நக்கு நிற்பன் அவர்தமை நானியே” என்பார் நாவுக்கரசர். உண்மை அடியார்கள் எப்படி இருப்பர் என்பதற்குத் திருத்தொண்ட்புராணம் இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. அவர்கள் “மாசிலாதமணி திகழ்மேனியிற் பூசம்நீறுபோல் புனிதர்கள் ஒடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் இயல்பினர் கூடும் அன்பினில் கும்பிடுதலே அன்றி வீடும் வேண்டா விறலின விளங்கினர்” என்று கூறுவார் சேக்கிழார்.

படைகொண்டாள் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்காது ஒன்றன் உடல்கவை உண்டாள் மனம்

கொலைக் கருவியைக் கையில் கொண்டவின் மனம் அதனால் செய்யும் கொலையையன்றி அருளை நோக்காதது போல, ஒர் உயிரின் உடலைச் சுவையாக உண்டவர் மனம் அந்த ஊனையன்றி அருளை நோக்காது.

மணிவாசகரோ “அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன்றறியாதார் சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே” என்று அழகாகக் கூறுகின்றார்.

தொண்டர்தம் உருவத்தை மணிவாசகர் “எழில்கொள் சோதி எம் ஈசன் எம்பிரான், என்னுடையப்பன் என்றென்று தொழுத கையினராகித் தூய மலர்க் கண்கள் நீர் மல்கும் தொண்டர்என்றும் மெய் முழுதும் கம்பித்து அழும் அடியார்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். அடியார்களின் செயல்பற்றி மணிவாசகர்.

“சிரிப்பார் கலிப்பார் தேவிப்பார் திரண்டு திரண்டுள் திருவார்த்தைவிரிப்பார்கேட்பார் மௌசுவார்வெவ்வேறிருந்துள் திருநாமம் தரிப்பார் போன்னம்பலந்தாடும் தலைவா” என்பார்.

என்று விரிவாகப் படுத்துக் காட்டுகின்றார். இறைவன் இத்தகைய அடியார்களிடம் வருவதை மணிவாசகர் “பந்தனை விரலியும் நீயும் நின்னடியார் யழங்குடில் தோறும் எழுந்தருளிய பரனே” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இறைவன் அடியார்களை விட்டு ஒரு கணமேனும் பிரிந்திருக்க மாட்டாதவன் என் பதைச் சிவபுராணத் திலேயே “இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை சிந்திக்கத்தக்கது

அடியார் இனக்கமே மணிவாசகர் விழைந்தது அடியார் கூட்டத்தில் இனங்குவதே வழிபாட்டின் ஒரு அங்கம். வாழ்வின் நிலை எனக் குறிப்பார் அவர்.

“உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் சீரடியோம் உன் அடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்” என்று பாடியுள்ளார். அடிகள் அடியார்க்கு அடியனாகும் நிலையை வேண்டுகின்றார் வாதவூரடிகள்.

அடிகளின் திருவுள்ளம் அடியார் சூழலையே பொருதும் விழைந்தது. திருவாசகத்தின் இதய நாதமாக விளங்கும் “உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் .....” என்ற பாடலில் “அடியேன் உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய் பொன்னம்பலத்தெம் முடியா முதலே என் கருத்து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே” என்று வேண்டுவதைக் காணலாம்.

இறைவன் வசப்பட்டு அருட்சத்தி விளங்குகின்றது. அருட்சத்தியின் வசம் சிவம் விளங்குகின்றது. இவ்விரண்டும் அருள வசப்பட்டு அதுவாயுள்ள என் வசம் இருக்கப்பெற்றால் அடியேன் அடியார் வசப்பட்டு நிற்றல் தின்னைம் என்பது மணிவாசகர் சித்தாந்தம்.

இறைவன் நம்முள் விளங்கும்போது நாம் அடியார் வசப்பட்டுத்தான் நிற்க முடியும் என்பதும் அந்நிலையை அடையுமாறு பெருமான் முடித்து வைக்க வேண்டும்

என்பதும் தெளிவாகக் காட்டும் முடிவுகள். இவ்வாறு அடியார் சூழலில் அடியானாக விளங்கும்போது நாம் பெறும் பரிசு ஒன்றுண்டு. அப்பிசினை மணிவாசகர் நம்முன் மலரச் செய்கின்றார்.

“எழில் கொள் சோதி எம் ஈசன் என்னுடைய அப்பன் என்றென்று தொழுத கையினராகித் தூய மலர்க்கண்கள் நீர்மல்கும் தொண்டர்க்கு வழுவிலா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம் சென்னி மன்னி மலருமே” என்று முத்தாய்ப்பாகக் கூறியருளுகின்றார்.

வாதவூரடிகள் இறைவனைக் குருவாகக் கண்டவர் குதிரை வணிகனாகக் கண்டவர். கலியாளாகக் கண்டவர் இடைமருதில் திருவடி தீட்சை செய்துய்யக் கொண்ட பரமனாகக் கண்டவர்.

இத்தனை பேறும் பெற்றவர் தன்னை அடியாள் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலேயே பெருமிதமுற்றவர்

“ஆர் அடியாள் என்னின் உத்தரங்கோச மங்கைக்கு அரசின் சீர் அடியார் அடியன் என்று நின்னைச் சிரிப்பிய்பன்” என்று இறுமாந்திருந்தவர் மணிவாசகப் பெருமான்.

திருவாசகம் என்னும் தேன் தந்து எம் உயிர்க்கு உறுதுணையாகும் வழிகாட்டிய அடிகள் அருளியபடி அடியார்க்கடியராகிச் சிவமாந்தன்மை பெறுவோமாக.

மெய் உணர்தல்

சௌவித்தாந்த கலாநிதி க. கணேசலிங்கம்

நாம் காணுமலகும் உலகப் பொருட்களும் நிலையற்றன. மாறுதலுடையன உலக வாழ்வு இத்தகையதே. ஆயினும் இந்த நிலையாமைக்கும் மாறுதலுக்குமிடையில் நிலைபேறுள்ள, மாறுதலற்ற ஒரு உயர் பண்பை மனிதகுலம் உணரத் தவறியதில்லை.

இப்பண்புக்குரிய ஒன்றே உண்மைப் பொருள். அதுவே இறைவன் என்று சமயங்கள் கூறுகின்றன. திருவள்ளுவரும் இதனை மெய்ப்பொருள் என்று கூறி, இதனை உணரும் வழிகளையும் அவற்றை அறியவேண்டிய அவசியத் தையும் விளக்குகிறார். மெய்யுணர்தல் என ஒரு அதிகாரமே குறளில் உண்டு. குறளின் முதல் அதிகாரத் தில் இறைவன் என்ற இம்மெய்ப்பொருள் குறிக்கப்படுகிறது.

தக்துவ ஞானம்

மெய்யுணர்தல் என்ற சொற்றொடருக்கு உரையாசிரியர் தரும் விளக்கம் வருமாறு.

அஞ்சலில்லது யாதுஏனின் கொல்லாமை கோறல் பொருள் அல்லது அவ்வுள்ள தினல்

அஞ்சல் என்பது எது என்றால், கொல்லாமை அஞ்சல்லாதது எது என்றால், கொல்லுதல் ஆகையால் அக் கொல்லுதலால் வந்த ஊனைத் தின்பது பாவம்.

அதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஜியங்களானன்றி உண்மையான உணர்தல். இதனை வடநூலார் “தத்துவ ஞானம்” என்ப (பரிமேலழகர்)

‘மெய்யுணர்தலாவது எக்காலத்தினும் எவ்விடத்திலும் அழியா நிற்கும் பொருள் இது என உணர்தல்’ (மணக்குடவர்)

நிலைபேறுடைய அழிவற்ற பொருளே மெய்ப்பொருள் என்பதும், அதனை உணர்தல் மெய் உணர்தல் என்பதும் மணக்குடவர் கருத்து. உலக வாழ்வுக்குக் காரணமாகிய பிறப்பையும் அதிலிருந்து விடுபட்ட நிலையாகிய வீட்டையும் உண்மையாக உணர்தல் என்று பரிமேலழகர் விளக்குகிறார். பிறப்பு என்றதனால் இறப்பும், வீடு என்றதனால் நிலைபேறுடைய நித்திய நிலையை அடைதலும், உணர்த தப்படுகிறது. உண்மையான என்றமையால் உண்மை அறிவும் வேறொருவகை அறிவும் உண்டென்பதும் புலப்படுகிறது. (இது குறித்த கருத்து இந்நாலிலுள்ள ‘நாலறிவும் உண்மையறிவும்’ என்ற கட்டுரையில் தரப்பட்டுள்ளது.)

நாம் காணுபவை எல் லாம் உண்மையானவை என்று கருதமுடியாது. பல வேளைகளில் அவை காணும் பொருள் பற்றிய மனத்தெழு தோற்றங்களாக இருப்பதுமுண்டு. இதனை மேலை நாட்டு அறிஞர்களும் கீழே நாட்டு அறிஞர்களும் பலவாறு விளக்கியுள்ளனர். மனிதனின் அறிவை இருவகையாகப் பார்ப்பதுண்டு. ஒன்று அறிவு பூர்வமான அறிவு (rational knowledge) மற்றையது உணர்வு பூர்வமான அறிவு (intuitive knowledge) முன்னையது விஞ்ஞான நோக்கில் அமைந்தது. பின்னையது, பொதுவாக, சமயத்துடன் தொடர்புடையது.

விஞ்ஞானம் அதிகம் வளர்ந்த மேற்குலகில் அறிவுபூர்வமான அறிவு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்று பலராலும் கருதப்படுகிறது ஆனால் நூனத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் கிழக்கில் மற்றவரை அறிவு சிறந்ததெனக் கருதப்படுகிறது.

அறிவியல் அல்லது விஞ்ஞான நோக்கில், நாம் பெறும் அறிவு எமது அனுபவத்தின் அடிப்படையில், பொறி புலன்களின் வழியிலே வருவது. முன்பு பெற்ற அனுபவத்திற்கு ஏற்ப மனத்துறை எண்ணத்தின் பின்னணியில் புலன்வழிப் பெறும் அறிவு அமைகிறது. இது பரிமேலழகர் கருதுகிறபடி, விபரீத ஜியங்கள் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதனால் நாம் உண்மையை

அறிய முடியாதிருக்கிறோம். உலகப் புகழ் பெற்ற சிந்தனையாளர் ஜெ.கி.ருஷ் னமூர் ததி முன்னைய அனுபவங்களால் உண்டான எண்ணங்கள் எதுவுமின்றி எதையும் புதிதாக நாம் பார்க்க வேண்டும். என்று வலியுறுத்துவது கருதற்பாலது.

மெய்ப்பொருள் காணும் முயற்சியில் ஒருவித உயர் அறிவு பற்றியும், கீழான அறிவு பற்றியும் உபநிடதங்கள் பேசகின்றன. அறிவியல், கலை ஆகிய துறைகளுடன் தொடர் புபடுத்திக் கீழான அறிவு பேசப்படுகிறது. உண்மை உணர்தல் சமய நோக்கில் அமைந்த அறிவு அல்லது மெய்ஞ்ஞானம் என்று கருதப்படுகிறது. இத்தகைய கருத்துப் பல சமயங்களில் காணக் கூடியது. சைவசமயத்தவரும் விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம் என்றும் அபரஞ்ஞானம் பரஞ்ஞானம் என்றும் பேசகிறார்கள்.

ஆயினும் பொதுவாக இந்தியத்துவங்கள், குறிப்பாகச் சைவ சித்தாந்தத்தத்துவம், மெய்யுணர்தலுக்கு வேண்டியதாக முன்றாவதுவகை ஞானம் ஒன்றைக் கூறுகிறது. இது பதி ஞானம் எனப்படும். மற்றைய இரண்டும் பாசஞ்ஞானம் பசஞ்ஞானம் எனப்படுவதை. மனம் முதலிய அகக்கருவிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது மெய்ப்பொருள். அதனால் புலன்கள்

Is it asked what is kindness and its opposite? If is the preservation of life , and its destruction. (Therefore) it is not right to eat that flesh (from which life has been taken away)

வழிவந்த, மனத்தளவில் நிற்கும் அறிவு மெய்ப்பொருள் காண்பதற்குத் துணை புரியாது; அதற்கு மேலான இன்னொரு வகை நுண்ணுணர் அறிவு (different kind of perception) தேவை என்று ஞானிகள் உணர்த்துகின்றனர். சைவ சித்தாந்தமும் இதனைக் கூறுகிறது.

வள் ஞவரும் இக் கருத்தினைக் கொண்டுள்ளார் என்பதை அவரின் குறட்பாக்கள் மூலம் அறியலாம். பொருளால்வற்றைப் பொருளென்று உணரும் மருள், ஜயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு, மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு, ஓர்த்துள்ளாம் உள்ளதுணரின், போன்ற திருக்குறள் தொடர்கள் இதனை உணர்த்துவன். இங்ஙனம் உணர்தல் தத்துவ ஞானம் என்பது பரிமேலமுகர் கருத்து.

மெய்யணரும் வழி

போய்யானவற்றை ஒவ்வொன்றாக, இது அல்ல, இது அல்ல எனக்கண்டு நீக்குதல் மெய்யணர்வதற்கு ஒரு வழி. ‘நான்’ என்பது என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அது இந்த உடம்பல்ல இதற்குள் இருக்கும் மனம் அல்ல, சுவாசிக்கும் காற்றல்ல என்று ஒவ்வொன்றாகத் தவிர்த்து, உண்மையில் நான் இவற்றின் வேறானது, அதுவே உயிர் அல்லது ஆண்மா என்று அறிந்தவருண்டு. இந்த வழியைக் கொண்டவருள் இரமணமகரிஷி ஒருவர்.

உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊன் என்ன

அண்ணாத்தல் செய்யாது அளவு

உயிர்கள் உடம்போடு கூடி வாழ்தல், ஊன் உண்ணாமையாகிய அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒருவன் ஊன் உண்பானாயின் அவனை விழுங்கிய நரகம் பின்பு அவனை வெளிவிடுவதற்கு வாய் திறக்காது.

இந்த வழியைச் சைவ ஞானிகளும் மேற்கொண்டிருந்தனர். இதற்கு மாறாக, இன் னொரு வழியையும் அவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். இல்லை இல்லை என்று போகாமல், உண்டு என்று கண்டு மெய்யுணர்வது இந்த வழி. உடல் உண்டு. மனம் முதலிய கருவிகள் உண்டு. இவற்றின் செயல்களை உணர்கிறேன் இவற்றை ‘உண்டு’ ‘இல்லை’, எனக் கூறுகிறேன். இங்ஙனம் உணர்ந்து கூறும் ஒன்று இருக்கிறது. அது உயிர் என்று நிலைநாட்டும் இவ்வழி சித்தாந்த நூல்களில் காணக் கூடியது. பின்வரும் சிவஞானபோதச் சூத்தரம் இதனை உணர்த்துவது.

உளது இலது என்றவின் எனதுடல் என்றவின் ஐம்புலன் ஓடுக்கம் அறிதலின் கண்படில் உண்டவினை இன்மையின் உணர்த்த உணர்தலின் மாயா இயந்திர தஹுவினுள், ஆண்மா (குத் 3)

இந்த வழிகள் பொதுவாக மெய்ப்பொருளாகக் கருதும் பல பொருட்களைக் கண்டு சிந்தித்து. அவற்றை ஒவ்வொன்றாக விலக்கி, உண்மைப் பொருளைத் தெரிந்தெடுப்பதாகும். இதனை வள்ளுவதும் பேசுகிறது. ஓர்த்தல் என்ற சொல்லால் இது விளக்கப்படுகிறது. ஓர்த்தல் என்பதை பொருள் தெரிந்தெடுத்தல் என்பது (Tamil Lexicon University of Madras. 1987). இது குறித் துவள் ஞவரின் குறள்வருமாறு :-

ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்

பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு (குறள் 357)

இங்ஙனம் தேர்ந்து தெளிந்தவர்
மெய்யுணர்ந்தவர்கள்; அவர்களுக்கு மீண்டும்
பிறப்பில்லை என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

காரண காரியமற்ற பொருள்

நாம் காணும் பொருட்கள் காரணப் பொருளிலிருந்து வந்த காரியப் பொருட்களாக உள்ளன. உலகை உள்ளடக்கிய பிரபஞ்சமும் உலகப் பொருட்களும் உடலும் உடற்கருவிகளும் மாயையின் காரியமானவை என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறும். காரியப் பொருட்கள் தோன்றி நின்று மறைவன. காரணப் பொருளான மாயை,

அதன் காரியமான தத்துவங்களாக (தத்துவப் பொருட்களாக) முதலில் தோன்றும். எந்தப் பொருள் எத்தன்மையதாக தோன்றி இருப்பினும், அந்தப் பொருள் மெய்யான நிலைத்த பொருள்லல். மாயா காரியமான தத்துவங்களால் ஆனது அது என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. இதுவே உண்மை என்பதைப் பின்வரும் குறள் விளக்கி மெய்ப்ப பொருள் காண விழையவேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காணப் பறவு (- குறள் 355)

இக்குறளைப் பரிமேலழகர் விளக்கும் பாங்கு சித்தாந்தம் சார்ந்ததாக இருப்பதைக் காணலாம். அவரின் விளக்கம் வருமாறு :

உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்பது என்றவாறாயிற்று..... அவ்வாறு உணராது. நிலம் முதல் உயிரீராகிய தத்துவங்களின் தொகுதி என உணர்ந்து, அவற்றை நில முதலாகத் தத்தம் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக் கொண்டு சென்றால் காரண காரியங்கள் இரண்டும் இன்றி முடிவாய் நிற்பதனை உணர்தலாம்.

பொருள் கள் ஒவ் வொன் றும் பருநிலையிலிருந்து ஒடுங்கி நுண்நிலைக்குச் சென்று அவையும் காரணநிலைக்குப்போய், அதுவும் மறையும் ஒரு நிலையைப் பரிமேலழகர் காட்டிக் குறிப்பிட்ட குறளை விளக்குகிறார். இந்த வழியில் வள்ளுவம் காட்ட முனையும் மெய்ப்பொருளை, இதே வழியில் மாணிக்கவாசகரும் காட்டுவதைப் பின்வரும் திருவாசக அடிகளிலிருந்து அறியலாம்.

“சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே”

திருவடிப்புதை

கா. நீலகண்டன்

சைவத்திற்குத்தனியிடம் வகிப்பவை
குருவடிவும் திருவடியும் குருவடிவின்றேல்
எம்கு எவ்விமோசனமுமில்லை. பக்குவான்
மாக்களை ஆட்கொள இறைவன் குருவடிவு
கொள்வார். குறித்த ஆன்மாவைத் (தம்)
மகப்படுத்துவர். தீட்சை செய்து உபதேசஞ்
செய்வர் மாணக் காட்டித் தானே மாணப்
பிடிக்க வேண்டும். ஆட்கொள்ளப்படும்
ஆன்மாக்கள் பக்குவ நிலைக்கேற்பத்
தீட்சையும் வேறுபடும். ஆட்கொள்ளப்படும்
ஆன் மாவின் கனவும் நினைவுங்
குருவடிவமவர் தந்திருவடியுமாகவேயமையும்.
குருவடிவாகிக்குவலயந்தன்னிற்றிருவடி
வைத்துத், திறமிது பொருளென வாடா
வகைதான் மகிழ்ந்தருள்வனீசன் இந்த
நிலையில் ஆன் மாவின் நிலை
'முன் னமவனுடைய
நாமங்கோட்டாள்' என்ற
திருநாவுக்கரசர் தம்
தேவார நிலை அது -
ஆன்மாவின் அந்திலை-
தலைவன் தாடலைப்பட்டு
நிற்கும் நிலை. அதற்கு

25.3.2002 அன்று மாலை பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்பத்தீல் சீவயோகசவாமிகள் திருவடிப்புசை நடைபெற்றது.

மாத இரண்டாவது வாரத் திங்கட்கிழமை சுவாமினால் நிகழ்த்தப்பெற்றது. அன்று தொட்டு இதே தினத்திலே இத்திருவடிப்புசை நடாத்தப் பெற்றுவருகிறது. செங்கல்லடிச் சிவ தொண்டன் நிலையத் தினரும் யாழ்ப்பாணச் சிவத்தொண்டர் நிலையத்தினரும் சுவாமிகள் தொடக்கிவைத்த திருவடிப்புசையை இதே தினத்திற் கொண்டாடி வருகின்றனர். குருவடியில் அவர் கொண்ட பக்தி சொல்லொணாதது. சும்மா விருப்பவர்கள் ஞானிகள் அப்படியிருப்பதுதான் அவர்கட்கு உச்சக் கட்டமான ஆண்தும் “கனியேனு முதிர் சருகு தந் த மூலங் களேனுங் களல்வாதை வந்தெய்த, வள்ளிப் புசித்து நான் சும்மா விருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமிது சாமி நீரியாததோ” எனத்

தாயுமானவ
சுவாமீகள்
அவாவுகிறார்.
சீவயோக
சுவாமிகளிலும்
இந்த அவா
ஏறுகிறது. சும்மா

இருக்கும் சுகமறியக் குருபாதம் மறவாமை வேண்டும் என்கிறார் அகப் பூசையும் புறப்பூசையுங் குருபாத்தை மறவாதிருக்கச் செய்வன். ‘சற்குரு பாதத்தை நம்பு’ எனத் தமிழ்வழக்குண்டு திருவடிப்பூசைக்குள் ஒருதனிப் பாரம் பரியமுண்டு. இராமாயணத்துப்பரதன் கூட்ட இராம பிராமன்றன் பாதங்கட்டுப் பதிலாகப் பாதுகைகளைப் பெற்றுத் தன்சிரமிசை வைத்துச் சுமந்து சென்று நந்தியங்

தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகுள்ளின் யாரும்

விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்

தின்பதற்காக உலகத்தார் உயிர்களைக் கொல்லாதிருப்பாரானால், விலையின் பொருட்டு உள்ள விற்பவரும் இருக்கமாட்டார். 256

கிராமத் திலே பதிக் கிறான். அந்தப் பாதுகைக்குரிய பூசைகள் எல்லாம் சிறப்புற நடைபெறுகின்றன. அந்தப் பாதுகைக்குரியபட்டாபிஷேகம் போல் ஒன்று முன்னொரு போதும் நடந்ததில்லை.

இதே போல யாழ் ப்பாணச் சிவதொண்டன் நிலையத்தும், கல்லடிச் சிவதொண்டன் நிலையத் தும் பதிக் கப் பெற் றுள் எதிருவடிக் குவருடந்தோறும் வருபங்குனி இரண்டாம் வாரத்திலே பக்திபூர்வமாக விசேட அபிஷேகம் பூசை, வழிபாடு பிரார்த்தனைகள் நடைபெறுகின்றன. இது இந்நிலையங்களின் நடைமுறை நியதி சைவப் பெருங் கோவில்களாகிய சிதம்பரம், திருச்செந்தூர், பழனி முதலியவற் றிலும் பள்ளி யறையிலிருந்து மூலத்தானத்திற்குத் திருவடிஎழுந்தருளிய பின்னரே கோவிற்குரிய எக்கருமமும் ஆரம்பமாகும். நாள் முடிவிலும் திருவடி பள்ளியறைக்குச் சென்றதும் நடைபெறும் அர்த்த சாமப் பூசையொடு கோவில் கருமங் கள் முடிவுறும் திருவடிப்பூசைக்கு இக்கோவில் காட்டும் முக்கியத்துவமும் சிறப்பும் இதனாற் புலனாகின்றதல்லவா?

சைவத்திருமுறைகளிலே திருவடிச் சிறப்புப் பலவாறாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அய்ர் சுவாமிகள் அருளிய 312 பதிகங்களிலே 720 முறை திருவடி சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. திருவடி வணக்கத்துக்கேற்ற சிறந்த அர்ச்சனையாகத் ‘திருவடித் திருத்தாண்டகத்தை’ அப்பரடிகள் அருளியுள்ளார்கள். திருப்பெருந்துறையிலே மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை யாட்கொள்ள வந்தருளிய பிரமச்சாரியர் திருவடியைத் தாமாகக் கண்டு வழிபாடாற்றும் வண்ணம் பணிக்கிறார். சிவயோக சுவாமிகளும் திருவடியைத் தாம் கண்ணாற் காணும் வண்ணம் மண் மேற் தோன்றிய

குருமூரத்தமாகக்கண்டு வழிபாடாற்றினர். இதைப் பின் வரும் பாடல் தெளிவுறுத்துகின்றது.

“காலையெழுந்திருந்து கைகால் முகங்கழவிக் கோவமலரெடுத்துக் – கிளியே குருபத்தைக் கும்பிடுவோம்”

- நற்சிந்தனை

“அத்துவா மார்க்க மாறு மகற்றியே யடிய னேளைத் தத்துவா தீதை னாக்ருஞ் சற்குந நாள்கள் வாழ்க

- நற்சிந்தனை

பங் குனிமாத இரண்டாவது திங்கட்கிழமைத் ‘திருவடிப்’ பூசைத் தினமாக நிருமித்தவர் யோகர் சுவாமிகள். இதில் மறைமுகமாக இன்னொன்றும் நிருமிக்க ப்பட்டிருந்தது. ‘தாம் செய்யுந் திருவடிப்பூசைத் தினமான அன்றதான் தாழுஞ் சிவனடியைச் சேருவார்’ என்பது தான் அது. இதைச் சுவாமிகள் அறிந்திருந்தார்களோ என்னவோ? சுவாமிகளைத் தான் கேட்கவேண்டும்! சிவனார் விசித்திர வினோதங்களையறியவல்லார் யார்?

சுவாமிகள் திருவடியடைந் தத்து சோபகிருதுப் பங்குனி இரண்டாந் திங்கள் ஆயிலிய நட்சத்திரம்கூடியவேளையிலே அன்று தமிழ்த் திகதி பங்குனி பத்து ஆங்கிலத் திகதி 02-03-1964 இவ்வருடமாகிய விஷா பங் குனி மாதத் திரண்டாந் திங்கட்கிழமை சுவாமிகளின் திருவடிப் பூசைத் தினமும், திருவடியடைந் த தினமும் பொருத்தமாக ஒன்றியமைவது சிறப்பானது இத்திருநாளிலே சைவச் சுற்சனர்கள் ஒரு சேர வந்து கலந்து சுவாமிகள் திருவடிப் பூசைத் தினத்தில் அவர்கள் குருபூசையைக் கொண்டாடியும்தி பெறுமாறு வேண்டுகிறோம்.

“குருபத்தியே பெரும் பேறு
கொண்டாடிக் கொண்டாட யாறு”

If you say that the world does not destroy life for the purpose of eating, (than) o one would sell flesh for the sake of money.

கைவ சித்தாந்தம் பயில்வோம்

சிவப்பிரகாசம்

மட்டுவில் ஆ. நடராசா

உண்ணவரும் பரமசிவன் தன் அருளாலே நாதம்

உதிக்குமிகுங் குடிவைதனில் விந்துவரும் நாதன்
தன்னில்அறி னொலிவளரும் சதாசிவராம் அவரில்

தயங்கவரும் ஈசர்வித்தை தனை அளிப்பர் அதனால்
மன்னுவர்இல் வகை ஜவர் வாய்மையினால் முன்னே

வந்திடுமேன் றரைசேய்த விந்துவறா வகையே
முன்னுதவும் சூக்குமாதி ஒரு நான்கும் என்று

மோழிந்திடுவர் அருங்கவைகள் முதிர்ந்து ளோரே.

இ - ஸ :- உண்ணல் அரும் பரமசிவன் தன் அருளாலே - மனத்தால் நினைத்தற்கரிய பரமசிவனது சத்தியின் தொழிற்பாட்டினால், மிகும் குடிலை தனில் நாதம் உதிக்கும் - மேலான குடிலை எனப் படும் . சுத்தமாயையிலிருந்து நாத தத்துவம் தோன்றும், அதில் ஒளி வளரும் சதாசிவர் ஆம் அவ்விந்து தத்துவத்திலிருந்து ஒளி பொருந்திய சதாக்கிய தத்துவம் தோன்றும், அவரில் தயங்க வரும் ஈசர் அச்சதாசிவ தத்துவத்திலிருந்து விளங்கித் தோன்றும் மகேசர தத்துவம் வித்தை, தனை அளிப்பர் - சுத்த வித்தியா தத்துவத்தைச் தோற்றுவிக்கும், அதனால் இவ்வாறு தோன்றியதனால், இவ்வகை ஜவர் மன்னுவர் இத்தத்துவங்களின் பெயரையே தத்தம் பெயராகவுடைய ஜவர் முறையே தத்தம் பெயருடைய தத்துங்களில் நிலைபெறுவர். வாய்மையினால் முன்னே வந்திடும் என்று

உரை செய்த விந்து - சிவசத்தியின் தொழிற்பாட்டினால் நாதத்துவத்திலிருந்து தோன்றுமென்று முன்னர்க் கூறப்பட்ட விந்து தத்துவமானது. வழா வகையே தவறாத முறைமையால், முன் சூக்குமாதி ஒரு நான்கும் உதவும் என்று முதலிய சூக்குமை முதலிய நான் கு வாக் குக்களையும் தோற்றுவிக்கும் என்று அருங்கலைகள் முதிர்ச்சியைப் பெற்றோர் கூறுவர் எ - று

பிரபஞ் சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பொருட்டுப் பராசத்தி திரோதான சத்தியென நின்று இச்சா ஞானக் கிரியா சத்திகளைத் தோற்றுவிக்கும். இச் சத்திகளில் ஞான சத்தி சுத்தமாயையைப் பொருந்தி வியாபரித்தலால் அதிலிருந்து நாத தத்துவம் தோன்றும். நாத தத்துவத்திலே கிரியா சத்தி பொருந்தி வியாபரிக்க அதிலிருந்து விந்து தத்துவம் தோன்றும். ஞான சத்தியும் கிரியாசத்தியும் சமமாகப் பொருந்தி விந்து தத்துவத்தில் வியாபரிக்க அதிலிருந்து சதாக்கிய தத்துவம் தோன்றும். கிரியா சத்தி கூடியும் ஞானசத்தி குறைந்தும் சதாக்கிய தத்துவத்தைப் பொருந்தி வியாபரித்தலால் மகேசர தத்துவம் தோன்றும். மகேசர தத்துவத்தில் கிரியா சத்தி குறைந்தும் ஞான சத்தி கூடியும் பொருந்தி வியாபரிக்கச் சுத்தவித்தை தோன்றும். வியாபரித்தல் தொழில் செய்தல்.

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறதுஷ்னர்ன்

புண்டுது உணர்வாப் பெறின்

புலால் என்பது வேறோர் உடம்பின் புண்ணே

ஆகும். இவ்வுண்மையை உணரப் பெறின் அதை

உண்ணாதிருக்கல் வேண்டும்.

பரம சிவன் ஞானசத் தியைப் பொருந்துதலால் சிவமும் கிரியா சத்தியைப் பொருந்துதலால் சத்தியும் ஞான சத்தியையும் கிரியா சத் தியையும் சமமாகப் பொருந்துதலால். சதாசிவமும் கிரியா சத்திளைக் கூடவும் ஞான சத்தியைக் குறையவும் மகேசுரரும் ஞானசத்தியைக் கூடவும் கிரியா சத்ததியைக் குறையவும் பொருந்துதலால் சத்தவித்தையும் என ஐவர் தோன்றுவர்.

சிவன், சத்தி, சதாசிவம், மகேசுரர், சத்தவித்தை (உருத்திரன்) என்னும் ஐவரும் முறையே நாதம், விந்து, சதாக்கியம், மகேசுரம், சத் தவித்தை என் னும் தத்துவங்களில் நின்று தொழில் செய்வர். நாதம் - சிவத்துவம். விந்து - சத்தி தத்துவம்.

இவ்வாறாகத் தத்துவங்களின் பெயரே அத்தத்துவங்களின் நின்று தொழில் செய்யும் சிவசத்திகளின் பெயராயுமிருக்கும்.

விந்து தத்துவத்திலிருந்து சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகள் தோன்றும். விந்து வழாவகையே சூக்குமாதி ஒரு நான்கும் உதவும் என்பதில் வரும் உம்மையினால் விந்துவிலிருந்து ஐம்பத்தொரு வன்னங்களும் எண்பத்தொரு பதங்களும் பதினொரு மந்திரங்களும் தோன்றுமென்பது பெறப்படும் வன்னம் - எழுத்து. வன்னம், பதம், மந்திரம் என்னும் மூன்றும் சொற்பிரபஞ்சம் எனப்படும்.

தத் துவங் களும் வாக் குகளும் மாத்திரமன்றி, சுத்தமாயையிலிருந்து நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீயை என்னும் பஞ்ச கலைகளும் இரு நூற்றிருபத்து நான்கு புவனங்களுந் தோன்றும்.

நிவிர்த்தி கலை தன் னிடத் திற் பொருந்திய ஆன்மாக்களின் சங்கற்பவிடு விக்கும்

பிரதிட்டாகலை தன் னிடத் திற் பொருந்திய ஆன்மாக்களின் சங்கற்ப விடுதியை நிலைபேறச் செய்யும்.

வித்தியாகலை சங்கற்ப விடுதியின் நிலைபேற்றால் ஆன்மாக்களுக்கு அனைத் தறிவையும் விளக்கும்.

சாந்திகலை ஞானத்தைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் விருப்பு வெறுப்பற்று இருத்தலால் அவற்றின் விகற்ப ஞானத்தைச் சாந்தி செய்யும்.

சாந்தியதீதகலை, விகற்பஞானம், சாந்தமான தென்ற நினைவுமின்றி ஞான மயமாய் நிற்கச் செய்யும்.

இச்சத்தமாயை சிவனது லயம் போகம் அதிகாரம் என் னும் வடிவங் களின் தொழிலுக் கிடமாய் இருக்குமென்பது முன்னர்க் காட்டப்பட்டது.

பதினெண் சித்தர்கள்

டாக்டர். ச. லோகநாதன் (B.S. M.S (India) J.P

மாணிடராய் பிறந்த யாவருக்கும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என்ற அந்தக் கரணங்கள் நான்கு உண்டு. என்பது எவரும் அறிந்த உண்மை. மனதில் எழும் எண்ணங்களுக்கு அளவே இல்லை எனலாம். இவ் எண்ணங்களில் நல்லெண்ணம், தீயஎண்ணம், என இருவகை உண்டு. இதனைப் பிரித்தறிந்து நல்லெண்ணத்தில் மனிதனை நல்வழியில் ஒழுகவைப்பது சித்தத்தின் தன்மையாகும். அத்துடன் அந்தக்கரணங்கள் நான்கில் இறுதியாக அகங்காரத்தை சித்தர்கள் அறவே அகற்றி நல் லெண் ணங் களில் வழிவந் த அறிவைப்புகுத்தி அதன் பால் சித்தத்தைச் செலுத்தி முயன்று வெற்றி கண்டனர். இவ் வெற்றியே “சித்தி” ஆகும். இதை அடைந்தவர்கள் சித்தர்களாவார். இவர்கள் எழுதித் தோற்றுவித்துச் சென்ற நூல்களின் மூலம் சித்தர் களினதும், அவர்களது சீடர்களினதும் பெருமையையும் உயர்ந்த மருத்துவ சேவையையும் உலகிற் கு உணர்த்தி வருவது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இவர்கள் சைவ நெறியிலாழுகி அதன் வழி வந் த

தமிழ் மக்கள் களாவார். காயகேற் ப வழிகளாலும் யோக சாதனைகளினாலும் தங் களிடமுள் எ அபாரசத் தியை ஞானசத்தியாக்கி அதன் மூலம் மோட்ச சாதன வழியைத்தேடினர். மேலும் இவர்கள் முச்சை அடக்கிப் பிடித்து மூலக்கனலாகிய குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி மனிமந்திர மருந் துகளின் உதவியால் மாறாத மதியமிர்தம் உண்டு நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு ஆகியவைகளை அறியாது நித்தியம் ஆழியாத உடலைப் பெற்றார்கள். உலோகங்களாலும் தாவர மூலிகைகளாலும் சங் கமவர் க்கங் களினாலும், மந் திர சக்தியாலும், நல்ல மருந் துகளை உட்கொண்டு அனேக அண்டங்களைச் சுற்றி அங்கேயுள்ள அதிசயங்களைக் கண்டு ஆனந்தித்தவர்களே இச்சித்தர்களாவர். இவர்கள் மனோசத்தியால் மருந்துகளை உட்கொள்ளாமலேயே உடம்பின் அனுவாதி தத்துவங்களை மாற்றிப் பிணியையும், இறப்பையும் அகற்றவல்லவர்களானார். அத்துடன் மனோசத்தியால் நினைத்த உடனேயே மின் சாரத் தியைப் போல உலகத்தின் எட்டுத்திசைகளினும் உள்ள

செயின் தலைப்பிற்க காட்சியார் உண்ணார்
உயின் தலைப்பிற்க ஊன்.

குற்றத்திலிருந்து நீங்கிய அறிவினையுடையவர். உயின் நீங்கிய உடம்பை உண்ண மாட்டார்.

விடயங்களை ஓரிடத்தில் நிஷ்டைவில் இருந்தபடியே தெரிந்து கொள்ளவும். அத்துடன் சம்பாழிக்கக் கூடிய வல்லமை பெற்றவர்களாகவும் உள்ளனர்.

தற்காலத் தமிழ் வைத்தியர்களுக்கு இவர்களின் வழிமூலம் வந்த மருத்துவமே சித்த மருத்துவம் என்ற பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. தமிழ் மக்களுக்கும் சித்தவைத்தியர்களுக்கும் இவர்கள் இவற்றிப் பாடிவைத்த நூல்கள் பல உண்டு. இவை மூலம் சித்த வைத்தியவர்கள் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவம் செய்து அவர்களுக்கேற்பட்ட நோயை எவ்வித பக்கவிளைவும் இன்றிவேரோடு அந்நோயைத் தீர்த்துள்ளனர். போகர் ஏழாயிரம் திருவாதவூரடிகள், புராணம், தாயுமான அடிகளார் இயற்றிய வித்தகச் சித்தர்களும், கடைப்பிள்ளை கலையானம் 1201, அகத்தியர் படுபாடைத் திரட்டு, திருமூலரின்திருமந்திரம், விவேக சிந்தாமணி, பதினெண் சித்தர் நாடிசாஸ்திரம். பதினெண் சித்தர், வாத கோவை, பதினெண் சித்தர் ஞானக்கோவை, பதினெண் சித்தர், சில்லறைக் கோவை, பதினெண் சித்தர், மூலிகை அகராதி ஆகிய நூல்களிலிருந்து சித்தர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் ஆற்றிய மருத்துவப் பணி பற்றியும் இந்தச் சித்தர்களில் பதினெட்டுப் பேர்

அடங்கிய பதினெண் சித்தர்களைப்பற்றியுமே விளக்கமளித்துள்ளமை கண்கூடாகும். இப் பதினெண் சித்தர்களை ஒவ்வொரு நூலிலும் ஒரே பெயரைக் குறிப்பிடாமல் வெவ்வேறு பெயர்களையுடைய சித்தர்களின் நாமங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனினும் கீழ்வரும் பதினெண் மரைவே பல நூல்களில் பிராத்திவேகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டு வழக்க முறையில் உள்ளது. அப்பதினெண் சித்தர்களின் நாமங்கள் கீழ்வருமாறு:-

1. அகத்தியர்	2. போகர்
3. புலப்பாணி	4. கொங்கணர்
5. திடைக்காடர்	6. கோரக்கர்
7. பாம்பாட்டி	8. அழகண்ணர்
9. காளாங்கி	10. புண்ணாக்கீசர்
11. மச்சமுனி	12. கருவுரார்
13. தேரையர்	14. தீருமூலர்
15. சட்டை நாதர்	16. கமலமுனி
17. வல்லபர்	18. குதம்பையர்

எனவே இனிவரும் அடுத்த இதழ்களில் பதினெண் சித்தர்களை ஒவ்வொருவராகவும் விரிவாகவுப் காண்போம்.

**சைவ நீதி சுஞ்சிகை நடாத்தும் சைவசமய அறிவுப் போட்டி
மத்திய பிரிவு (தரம் 8, 9) விடைகள்**

1. ஆறு வசந்த ரூது, கிரீஷ்மரூது, வருஷரூது, சரரூது, வேமெந்தரூது சிசிரரூது	15. தெற்கு வாசலூடாக
2. கெளசிகார்	16. வம்மிச சூடாமணி
3. திருக்காளத்தி மலையில்	17. 23 பண்களில்
4. திருவிடைமருதூர்	18. திருவாஞ்சைக்களம்
5. விருந்தை	19. தாயினும் நல்ல சங்கரனுக்கள்பார் ஆயவுள்ளத் தமுதருந்தப் பெறார் பேயர் பேய் முலை யுண்டுயிர் போக்கிய மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே.
6. கடம்பு	20. சிவமூர்த்தி
7. முதற்பராந்தக சோழன் இரண்ணியவர்மன்	21. ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துக்குமார சுவாமியார்
8. சித்திரைத் திருவாதிரை	22. சிவஞானபோதம்
9. பட்டினத் தடிகளால்	23. அத்துவிதம் என்ற சொல் லினால் குறிக்கிறார்கள்
10. குஞ்சிதபாதம் என்ற பெயரால்	24. தன்வயத்தனாதல் தூய உடம்பினனாதல் இயற்கை உணர்வினனாதல் முற்றும் உணர்தல் இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்குதல் பேரருஞ்சைடமை முடிவில் ஆற்றலுடைமை வரம்பில் இன்பமுடைமை
11. பூதியணி பொன்னிற்தார் பூண்நால் போங்கரவர் சங்கரர் வென் குழையேர் காதர் கேதீச்சரம் மேவினார் கேதாரத்தார் கெடில வட அநிகை வீரட்டத்தார் மாதுயரந் தீர்த்தென்னை உய்யக் கொண்டார் மூபாடுமேய மழுவாளனர் வேதி குடியுள்ளார் ம்யச் சூரார் வீழிமிழலையே மேவினாரே	25. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
12. தாயுமானவர்	
13. சுகுண பாண்டியன்	
14. சிவராத்திரி	

அவிசாரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்

உயிர்செகுந்து உண்ணாமை நன்று நெய் முதலிய உணவுகளைத் தீயில் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் செய்வதை விட, ஒன்றன் உயிரைப் போக்கி அதன் உடம்பைத் தின்னாமை நல்லதாம்.

மக்கள்

தம்போருள் என்பதும் மக்கள் அவர்போருள்
தந்தம் வினையான் வரும்

-திருக்குறள் 63

தம் முடைய பிள்ளைகளே தமது
பொருள் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்
பெறுவர். அந்த மக்கட்பொருளும் அவரவர்
செய்த புண்ணிய கருமங்களால் வரும்
என்பது இந்தத் திருக்குறளின் கருத்து.

இந்த உண்மையை விளக்குவதே
இது.

நீளம் குறைவதனால் பெருமை
விளைகின்றது. இதற்குச் சான்று
கூறுகின்றேன்.

மாக்கள் - விலங்கு மக்கள் -
மனிதர்கள்.

மாக்கள் என்ற சொல் ஒரு மாத்திரை
குறைந்து மக்கள் என வந்தது. மாக்களினும்
மக்கள் உயர்ந்தவர்.

சீவன் - ஆன்மா சிவன் - இறைவன்.

திருமுருக. கிருபானந்தவாரியார் கவாமிகள்

சீவன் ஒரு மாத்திரை குறைந்து
சிவனாகிறது.

சீவனுக்கும் சிவனுக்கும் எழுத்தில் ஒரு
சிறு வேற்றுமை. தலையில் சுழியுடன் கூடியது
சீவன். அதுபோல் நமது தலையிலும்
விதியாகிய சுழியுண்டு. சுழியில்லாதது சிவன்
சீவன் ஒரு மாத்திரை குறுகினால்
சிவனாகிறது.

“கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே”

என்கின்றார் அப்பரடிகள்.

இயற்கையைப் பாருங்கள்; மாடு,
குதிரை, கழுதை, நாய் இவற்றின் முகம்
நீண்டிருக்கின்றது. மனிதன் முகம்
நீளமின்றியுள்ளது. ஆதலால், மக்கள் பிறப்பு
உயர்ந்தது.

இனி, மக்களிலும் அறிவுடைய மக்கள்
சிறந்தவர்கள்.

பெறுகின்ற பேறுகள் பல; அவற்றுள்
சிறந்த பேறு அறிவு நிரம்பிய மக்களைப்
பெறுவதுவேயாகும். தம்மைக் காட்டிலும்
தமது மக்கள் அறிவுடையவராக இருந்தால்
அது கழிபேருவகை விளைவிக்கின்றது.

Not to kill and eat (the flesh of) an animal is better than the pouring forth of ghee in a thousand sacrifices.

தாய் தந்தையர் நல்ல நோன்புகள் நோற்று, இறைவழிபாடு செய்து நன்மக்களைப் பெறுதல் வேண்டும்.

புகைப்படம் பிடிக்கின்றவர்கள், தம்மை நன்கு அழகு செய்து கொண்டுதானே படம் பிடித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள்? உயிரில்லாத படத்திற்கு அப்படியென்றால், மக்கள் உயிருள்ள படங்கள் அல்லவா? ஆகவே, மக்களைப் பெறுகின்றவர்கள் தாம் மனமொழி மெய்களினால் தூயவராக நின்றால்தான் நன்மக்கள் தோன்றுவர்.

ஒரு பண்புடைய மகன் பிறந்தால், பிறந்த நாடு நகரம், அந்தக் குலம், குடும்பம் அனைத்தும் தழைக்கின்றன.

மேலும், மக்களைப் பெற்றோர் மிகவும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது ஒன்றுளது.

பயிர் வளர்க்கின்றவர்கள் நீரும் உரமும் காலத்தில் இடுவதுபோல், மக்களை வளர் க் கின் றவர் கள் அறவுரைகளை அவ்வப்போது இனிமையாக மக்களுக்குப் புகட்ட வேண்டும்.

தாய் தந்தையர் அறநெறியில் நிற்கவேண்டும். காரில் பயணங்கு செய்யும் முதலாளிகள், கார் ஓட்டிக்கும் காது உண்டு என்று எண்ணாமல் மறைமுகமாகவுள்ள சில குடும்பக் கதைகளைப் பேசுவார்கள். அதுபோல், நம் வீட்டில் வளரும்

குழந்தைகளுக்கும் காதும் அறிவும் உண்டு என்ற எண்ணம் வேண்டும். அக்குழந்தைகள் பெரியவர் களுடைய நடையுடைகளைக் கூர்மையாகக் கவனிக்கின்றார்கள் என்பதை மறவாமல் மனத்தில் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒரு தந்தை தன் இளம் மைந்தனைப் பார்த்துக் “கண்ணா! வேங்கடாசலம் வந்து அப்பா எங்கே என்று கேட்டால் இல்லை என்று கூறு” என்று கூறுகின்றான். தன் மகனுக்குப் பொய் சொல்லத் தந்தையே கற்றுக் கொடுக்கின்றான். தந்தை கற்றுக்கொடுத்த பொய்யை மைந்தன் சில சமயம் தந்தையிடமே கூறத் தொடங்கி விடுகின்றான். “ஏன் டா பொய் சொல்லலாமா?” என்று தந்தை அவனைப் பின்னர் கண்டிக்கின்றான். இது பிழை

ஒரு தாய் தன் கணவனிடம் எதிர்த்து மரியாதைக் குறைவாகப் பேசுவாளாயின், அவனுடைய மகள் இதனைப் படித்துக் கொண்டு தன் கணவனிடம் தானும் அவ மரியாதையாகப் பேசுவாள். அதனால், “தாயைப் போல சேய், நூலைப் போல் சீலை, என்று பழமொழி ஏற்பட்டது.

ஆதலால், மக்களை வளர்க்கும் தாய் தந்தையர் மக்கள் பொருட்டாவது மிகமிக நேர்மையாகவும், சீலமாகவும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். நல்ல சூழ்நிலையில் வளர்ந்த பிள்ளைகள் தங்கள் ஆயுள்வரை ஒழுக்கமாக இருப்பார்கள்.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தோழும்
ஒர் உயிரையும் கொல்லாதவனாய்ப் புலாலையும் உண்ணாதவனை எல்லா உயிர்களும் கைகூப்பி வணங்கும்.

ஒரு சன்யாசி இரு கிளிகளை வைத்திருந்தார். அவர் பறவைபோல் சஞ்சாரம் புரிபவர். ஆதலால்; ஒரு கிளியை உத்தமமான ஒரு வேளாளனிடம் தந்தார். மற்றொரு கிளியை ஒரு புலால் கடைக்காரனிடம் தந்தார்.

சில நாட்களுக்குப் பின் அத்துறவியார் வேளாளன் வீட்டுக்குச் சென்றார். அங்கு கூட்டில் வளர்கின்ற கிளி “ஐயா! வாருங்கள்; இருங்கள்; பால் வேண்டுமா? பழம் வேண்டுமா? உங்கள் வரவு நல்லரவு, நீங்கள் வருவதற்கு நாங்கள் என்ன புண்ணியஞ் செய்தோமோ” என்றது.

மறுநாள் அந்தப் புலால் கடைக்காரனிடம் போனார். அங்குக் கூண்டில் இருந்த கிளி, “அடி வெட்டு; கொல்லு, விடாதே, பிடி, போடா மடையா!” என்று கூறியது.

சன்யாசி, இதனைக் கேட்டார், இரு கிளிகளும் ஒரு தாய் வயிற் றில் பிறந்தவையே. ஆனால், விருந்தினரை உபசரிக்கின்ற உத்தமன் வீட்டுக்கிளி இனிய உரைகள் கூறிற்று; புலால் கடைக்காரனிடம் வளர்ந்த கிளி கர்ன கடுரமான கொடு மொழிகளைக் கூறியது. வளர்க்கின்ற வர்களின் குணமும் குற்றமும் கிளிகளிடம் எதிரொலியாக ஒலிக் கின்றன என்று கருதினார்.

ஆதலால், மக்களை எந்த முறையில் நாம் பழக் குகின் ரோமோ அதற்கு ஏற்றவாறுதான் மக்களின் குணம் அமைகின்றது.

சில தாய்மார் தம் அருமைக் குழந்தைகளைப் பார்த்து, “ராஜா! மாமா முகம் எப்படியிருக்கின்றது? மாமாவை எந்தக் காலால் உதைப்பது? என்றெல்லாம் கேட்டு, அக்குழந்தை முகத்தைக் கோணலாக வைத்தும் காலை நீட்டியும் காட்டினால் களிப்புறுகின்றார்கள்.

ஆகவே, இவ்வண்ணம் தம் மக்களை இளமையில் கோணலான பாதையில் வளர்ப்பது பிழை.

“கண்ணா! அண்ணாவைக் கும்பிடு. வேலும் மயிலும் என்று சொல்லு. சுவாமி கும்பிடுவது எப்படி?” என்று கூறி நற்குண சீலராக வளர்க்கவேண்டும்.

சமயம் வந்தபோதெல்லாம், நீதிநெறி நிறைந்த சிறுக்கைகளைச் சொல்லி அந்த இளம் உள்ளத்தில் நன்னெறி விதைகளைத் தூவ வேண்டும். மக்கள்தான் எதிர்காலத்து அரும்பெரும் செல்வங்கள்.

எனவே, ஒவ்வொருவரும் தூய சிந்தையுடையராய் வாழ்ந்து நன்மக்களைப் பெற்று, நன்னெறியில் வளர்த்து நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் நலம் புரிவார்களாக.

**அநீல இலங்கைச் சைவப்புலவர் ராங்கும் 2001 சித்திரை
மாதம் நடாத்தப்பட்ட இளங்கைவப்புலவர், சைவப்புலவர்
தேர்வீஸ் சித்தி பெற்றோர்**

இளங்கைவப்புலவர் விபரம்

1ம் வகுப்பு

1. ஜெயக்குமார் - குமரகோட்டம்
2. சண்முகலிங்கம் முகுந்தன் - இனுவில்
3. செல்வி. அஜந்தகௌரி துரைசாமி - சுதுமலை
4. ஆறுமுகம் சிவகுமார் - பண்டத்திப்பு
5. கணேசபிள் னௌ கிருபாகரன் - கொய்யாத்தோட்டம்
6. சண் முகநாதன் நவநீசன் - கோண்டாவில்
7. குகநாதன் செந்தில் குமரன் - கோண்டாவில்
8. சிவகுரு நந்தினி - இனுவில்
9. குலசிங்கம் றஜீபன் - ஏழாலை

3ம் வகுப்பு

1. சூரியகுமாரன் சிவதாஸ் - வவுனியா
2. செல்வி. விஜிதா வரதராஜா - சண்டிலிப்பாய்
3. செல்வி. பிரிந்தா பரராசசிங்கம் - சண்டிலிப்பாய்
4. பாலசுப்பிரமணியம் சத்தியமுர்த்தி - இனுவில்
5. செல்வி. கலாராணி நடராசா - இனுவில்
6. கணேச உமாகதன் - இனுவில்
7. கோதண்டபாணி கோகிரதரன் - தும்பளை

சைவப்புலவர் விபரம்

2ம் வகுப்பு

1. செல்வி. மா. சுராகினி - அளவெட்டி
2. செல்வி. உ. உமிலாதேவி - இருபாலை
3. திரு. கா. சரவணபவன் - தாவடி
4. திரு. வே. ஜெயகுரு - பண்ணாகம்
5. திரு. அ. கருணாகரன் - பண்ணாகம்
6. திரு. வே. கமலேஸ்வரன் கொக்குவில்
7. செல்வி. க. விமலநாயகி - கரவெட்டி
8. செல்வி. ரா. கோகிலவதனி - கொடிகாமம்
9. செல் வி. க. கேமலோஜி னி - ஆனைக்கோட்டை
10. திரு. தி. தீபன் - சண்டிலிப்பாய்
11. செல்வி. தி. றூபி. - சண்டிலிப்பாய்
12. திருமதி. ச.தயாநந்தி - நீர்வேலி
13. திரு. பொ. சந்திரவேல் - ஏழாலை
14. திரு. சி. மதனமோகனராஜ் - சுன்னாகம்
15. திரு. வை. பாலகிருஸ் னன் - திருகோணமலை
16. செல்வி. செ. ரேவதி - நீர்வேலி
17. செல்வி. கோ. ஜெயந்தி - கொக்குவில்
18. திரு. வெ. சக்தி வேல் - வட்டுக்கோட்டை

3ம் வகுப்பு

1. திரு. அ. ராஜூரட்னம் - நல்லூர் வடக்கு
2. செல் வி. சு. மனோரங் சனி - வட்டுக்கோட்டை.

சைவாலயங்களும் சைவாதீனங்களும்

சைவப்புவர்மணி வ. செல்லவை

சைவத் தின் இருகண் களாக விளங்குபவை சைவாலயங்களும் சைவாதீனங்களுமேயாம். சைவ ஆலயங்களில் இறைவனின் திருவருவங்களைச் சிலையில் வடித்தோ அன்றிவார்ப்பு விக்கிரகங்கள் அமைத்தோ பிரதிட்டைசெய்து மக்கள் வழிபாடு செய்து வருகிறார்கள். அவை வழிபாட்டுத் தலங்களாகி மக்களுக்கு இறையருள்பாலிக்குமிடங்களாக விளங்குகின்றன. இங்கு மந்திரரூபமாக பூஜா முதலான கிரியைகள் இடம் பெறுகின்றன. வேதாகமப் பிரமாணங்களுக்கு அமையவே ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. வேதாகமப் பயிற்சி பெற்ற சிவாச்சாரியார்கள் பூஜாகிரியைகளை நிறைவேற்றுவார்கள். மக்களும் தங்கள் வழிபாடுகளையும் விரத அனுட்டானங்களையும் புரிந்து இறையருள் வேண்டி நிற்பர். இங்கு ஆசாரம் ஒழுக்கங்கள் பிரதானமாகப் பேணப்படுகின்றன.

“மாலறநேயம் மலிந்தவர் வேடமும்

“ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே” என்பது சைவசித்தம் எடுத்துக் கூறும் நற்சிந்தனையாகும். ஆலயத்தைக்கண்டால் அதனை இறைவனை உணர்ந்து வழிபட வேண்டும். அதேபோன்று சிவவேடந் தாங்கியிருக்கின்றவர்களைக் கண்டால் அவரை இறைவனை நினைத்துத் தொழுவேண்டும்.

சிவவேடந் தாங்கி வீற்றிருந்து. ஞானசாதனை, போதனைகள் புரிந்து மக்களை ஆத்மீகத்துறையில் நெறிப்படுத்துபவர்கள் சைவாதீனங்களின் குருமுதல்வரே இவர்கள் பரமச்சாரியார்களேயாவார். பெருந்துறையில் குருந்தமரநீழிலில் “எல்லாம் வல்ல இறைவனே”

பரமச்சாரியராக எழுந்தருளியிருந்து மாணிக்கவாசகருக்கு ஞானோ உபதேசம் செய்து திருவடித்தீட்சையும் கொடுத்தருளினார். சைவாதீனங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமச்சாரியார்களும் சிவோகம் பாவனை மூலம் தங்களைச் சிவம் ஆக்கி கொண்டு ஞான பூசை செய்து அருளாட்சிபுரிவர். தாம் வரையும் பத்திரங்களிலும் “சிவம்” என்றே கையெழுத்திடுவர்.

ஆதீன குருமுதல்வர்கள் இல்லறத்தில் ஈடுபடாது பிரமச்சாரிய நிலையிலிருந்து சந்தியாசம் பூண்டு துறவறத்தைச் சார்ந்து அதற்குரிய தவ விரத அனுட்டானத்தை மேற் கொண்டு இறைவழிபாட்டில் ஈடுபட்டுச்சாதனைபுரிவர். இவர்கள் நித்திய சிவ பூசையைக் காலந்தவறாது செய்து சாதனையாளர்களாக விளங்குவர். இதன் பேறாக இவர்கள் அருளாளர்களாக விளங்குவர். இந் தியாவிலே பல நூற்றாண்டுகளின் முன்னே சைவாதீனங்கள் சைவத்துக்கு அரிய பெரிய தொண்டாற்றி வருகின்றன. சைவத் தமிழ்ப்பணிகளும் சமூகநலப்பணிகளும் ஆற்றி வருகின்றன. செந்தமிழ்க் கல்லூரிகளை நிறுவித்தமிழ்க் கல்வியை வளர்ப்பதோடு தேவாரப் பாடசாலைகளை அமைத்துத் திருமுறைப் பண்ணிசையையும் வளர்த்து ஒதுவாழுர் த்திகளையும் உருவாக்கி சைவாலயங்களில் பூசை நிறைவில் திருமுறைகளை ஒத்துக்கூடிய வகைகளையும் ஆதீனங்களே செய்து வருகின்றன. மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களையும் தகுதி யுடையோர்கள் மூலம் கற்பிக்க ஆதீனங்கள் வசதிகள் செய்துள்ளன. இக் கைங்கரியத்தில் ஆதீன குரு முதல்வர்களே முன் வந்து பாடபோதனைகளை நடாத திவருவது போற்றுதற்குரியது.

இந்தியாவிலே நூற்றுக்கணக்கான சைவாலயங்களின் நிர்வாகம் ஆதீனங்களிட மேயுண்டு. பெரும் பாலன பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களும் இதில் அமையும். இங்கு நித்திய நெமித்திய பூசைகள் வேதாகம முறைப் படி நடாத்தி வைப் பது குறிப் பிடத் தக்கது. பலமடங்களின் பரிபாலனங்களும் ஆதீனங்களின் பொறுப் பிலேயே விடப் பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் பல ஆதீனங்கள் தோன்றிச் சைவச் சேவையாற்றி வந்தாலும் திருவாவடுதுறை ஆதீனமே தொன்மை வாய்ந்ததும் பல ஆலயங்கள், மடங்களைப் பராமரித்து வருவதையுங் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தென்கோடியில் இருந்து வடமுனை காசி வரை அதன் பரிபாலனத்தில் பல ஆலயங்கள், மடங்கள் உள்ளன. ஏழைகளுக்கு உதவும் பல கல்வி மாண்களை கெளரவித்தும் போற்றக்கூடிய பலசாத ணைகளைப் புரிந்தும் ஆதீனங்களின் முன்னோடியாக இவ்வாதீனம் திகழ்கிறது. யாழ் பாணத்து நல் லூர் ஆறுமுக நாவலருக்கு 'நாவலர்' பட்டத்தையளித்துக் கெளரவித்ததும் இவ்வாதீனமேயாகும். இதனைத் தொடர் ந்து தருமபுரம் திருப் பணந் தாள் முதலான பல ஆதீனங்களைக் குறிப்பிடலாம். அவைகள் போற்றக்கூடிய பல சைவச் சேவைகளைப் புரிந்து வருகின்றன. ஆலயங்கள் ஆதீனங்கள் பற்றி விரிவாக எழுத இக்கட்டுரை இடந்தரவில்லை. அது ஒரு நூலாக எழுத வேண்டிய விடயமாகும்.

இங்கு குறிப்பிட்ட ஆலயங்கள் மக்களின் வழிபாட்டுக்குரிய இடங்களாகும். இங்கு வேறு கேளிக்கைக்கு இடமில்லை. இறைவனிடம் தன்னை நெறிப்படுத்திப் பூசை வழிபாட்டுடன் கூட்டுப்பிரார்த்தனை (பஜனை) மந்திரம் செபம், தியானங்களும் இங்கு நடைபெறவேண்டியது. இங்கு இவற்றினை நெறிப்படுத்தி உதவுவது சிவாசாரியர்களேயாவர். அவர்கள் முதலில் பிரமச்சாரியங்காத்து குருகுலவாசம் செய்து கல்வியையும் சிவாசாரியர்களாகும் பயிற்சியையும் குரு

மூலம் பெற்று மீண்டும் இல்லறத்தில் வாழுத் திருமணஞ்சு செய்தல் வேண்டும். குருகுலத்தில் பெற்ற தீட்சைகளுடன் ஆசாரிய அபிஷேகம் செய்து குருவின் ஆசீர் வாதத்துடன் சிவாசாரியார் என்ற தகுதியைப் பெற வேண்டும். நித் திய சிவபூசையும், காயத்திரிமந்திரம் செபமும் செய்துவரல் வேண்டும். வேதபாரயணப்பயிற்சியும் கோயில் கிரியைகள் பயிற்சியும் உச்சரிப்புத்தவறாத மந்திர செப உச்சாடனும் செய்து வரவேண்டும் இங்ஙனம் நல்ல திறமையும், பூஜா கிரியைகள் விற்பன்னமும் ஒழுக்க சீலமுமே ஒருவரை நல்ல சிவாசாரியராக ஆக்கும் என்பது உறுதி. இவர்களே சைவாலய கிரியைகள் பூஜா காரியங்களைச் செய்தல் வேண்டும். திருமணம் செய்து ஒழுக்க சீலமுடையவரே சிவாசாரியராகி ஆலயங்களில் மகோற் சவங்களை நடாத்துதல் வேண்டும். மற்றவர்கள் சிவாசாரியர்களுக்கு உதவுபவர்களே. பூஜா கிரியைகளுக்கு உரியவர்கள் அல்லர். இவ்விடயங்களும் விரிக்கில் பெருகும்.

இலங்கையில் சைவாதீனங்கள் பற்றி அறிந்தவர்கள் மிகச்சிலரே. இவர்களில் கூடுதலாக உள்ளவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவத் தமிழ் அறிஞர் களேயாவர். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுக்குச் சென்ற நூற்றாண்டுக்கு முந்தியகாலப்பகுதியில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் நாவலர் பட்டமளித் துக்கொளரவித்தமையால் அன்றைய யாழ்ப்பாணமக்களுக்கு ஆதீனச் செயற்பாடுகள் அறியக் கூடியதாக இருந்தன. ஆதீனப் புலவர்கள் சைவ மகாநாடுகளுக்கு அழைக்கப்பட்டு சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டமையும் அறிய வாய்ப்பிருந்தது.

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தான் இரண் டு சைவாதீனங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிச் சைவச் சேவை புரியத் தொடங்கியின்னன. அதன் பின்னர் தான் யாழ்ப்பாணச் சைவ மக்கள் ஆதீனம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டனர். அவற்றின்

சேவைகளும் யாழ்ப்பாணத்துக்குள்ளேயே நடைபெற்றன. அதனால் இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் உள்ள சைவமக்கள் இவைபற்றி அறிய முடியாதிருந்தது. சைவச்சேவைகளைச் சைவாதீனங்களும் புரிந்து வந்தாலும் மக்கள் பெரும் பாலும் ஆலயங்களைப் பற்றி அறிந்து அதில் ஈடுபட்டு வழிபாடுகளைச் செய்து வந்தனர். ஆலய சிவாசாரியர்கள் முதலாக அங்குள்ள நடைமுறையைத் தெரிந்து அதனைத்தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுவாழ்ந்தார்கள் அவர்கள் ஆதீனங்கள் அதன் நடைமுறைகளை என்பன பற்றி அறிந்து கொள்ளவாய்ப்பில்லாது போயிற்று.

யாழ்ப்பாணத்தில் நல் லூரில் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தை மதுரைதிருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின் ஆதரவோடு மணி ஜயர் அவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டின் அறுபதுகளின் பின் ஆரம்பித்து அதன் குரு முதல் வராக இருந்து நடாத்திவந்தார். அவர் அப்போது சவாமிநாதத்தம் பிரான் பட்டத்தோடு சைவச்சேவைகளைப் புரிந்துவந்தார். யாழ்ப்பாணத்து மக்களும் நல்லாதரவை வழங்கினார்கள். இவ்வாதீனம் மதுரை ஆதீனத்தின் கீழ் இயங்கி வந்தது. சிறிது காலத்தின் பின் ஆதீன குரு முதல் வர் சுவாமிநாத பரமசாரியார் என்ற பட்டத்தைச் சூழித்தனித்து இயங்கத் தொடங்கத் தொடங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. காலகதியில் பரமசாரியார் சமாதியடைந்த பின் அவரின் சீடர் அவ்விடத்துக்குரியவராகி ஆதீனத்தின் குரு முதல் வர் ஆனார். இங்ஙனமாக அவ்வாதீனத்தின் பணி தொடருகின்றது.

தொண்டைமண்டலம் காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டார் ஆதீனத்தின் அந்நாள் குரு முதல்வர் சைவசித்தாந்த போதனைக்கு அழைக்கப்பட்டபோது இலங்கையில் மெய்கண்டார் ஆதீனக் கிளையை நிறுவத்திருவுள்ளங்களைக் கொண்டார். அதன்மூலம்

கொழும்பில் நடைபெற்று வந்த சைவ சித்தாந்த வகுப்பில் அவரிடம் பாடம் பயின்று வந்த காரைநகர் தந்த அருளம்பலம் என்பவர். (தொண்டர் என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டவர்) இலங்கைமெய்கண்டார் ஆதீனத்தின் முதலாங் குரு முதல்வராகத் தெரியப்பட்டார். 1972ஆம் ஆண்டு சித்திரைப் பூரணைத்தினத்தில் சீலத்திருஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் என்ற பட்டம் சூட்டப்பட்டுக் குரு முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டார். அதன்பின்னர் அவரின் சொந்தவூருக்கு அழைக்கப்பட்டுச் சைவமகாசபையாரால் பாராட்டு விழா சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. அதில் நானும் சைவப்புலவர்சங்கப் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டேன். அன்றே சீலத்திரு ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகள் என்ன ஆதீனப் பணியமைப்பாளராகவிருந்து பணியாற்றும் படி பணித்தார்கள். நான் அன்று முதல் இன்று வரை 30 வருடங்களாகப் பணியாற்றி வருகின்றேன். இடம்பெயர்வின் பின் வவுனியாவில் ஆதீனத்தின் சேவை 6 வருடங்களாகத் தொடருகிறது. இங்கு வெள்ளி விழாவையும் நடாத்தியுள்ளோம்.

முதலில் ஆதீனத்தின் சேவை திருக்கேதீஸ்வரத்திலேயே தொடங்கப்பட்டது. காரணம் குரு முதல்வர் திருக்கேதீஸ்வரத் திருமதத்தில் தங்கியிருந்தமையேயாம். நான் ஆதீனப்பணிகளைக் கீரிமலைத் திருமதத்தில் ஆதீனக்கிளையொன்று ஸ்தாபித்து நடாத்தி வந்தேன். குரு முதல் வர் அடிக் கடி அங்குவந்து பணிகளை முன்னெடுக்க உதவுவார்.

காலகதியில் திருக்கேதீஸ்வரத்தை விட்டுக்குரு முதல்வர் கீரிமலைக்குவந்து சேர்ந்தார். கீரிமலை முர்த்தி, தல, தீர்த்த விசேஷம் பெற்ற ஒருதலம். அங்கிருந்து குடா நாடு எங்குஞ் செல்லக்கூடிய பஸ்சேவையுண்டு அதைவிட சுகல்தானமாகவும் விளங்குவதால் பலரும் விடுமுறை காலத்தில் தங்கியிருந்து கீரிமலைத் தீர்த்தமாடி ஆலய தரிசனங்களையெல்லாம் செய்வார். சிலர் மடங்களில் தங்கியிருப்பர் பலரும் வந்து வந்து போவார்கள்.

நாங்கள் கீரிமலையிலும் அதன்கற்று வட்டத்திலும் எமது சேவையைப் புரிந்து வந்தோம். ஆலயத் திருவிழாக்களில் சைவத்தமிழ் அறிஞரை அழைத்துவந்து ஆலயங்களில் சைவப்பிரசங்கங்களை எவ்விதச் செலவுமின்றி நாடாத்தி வந்தோம். அங்கு சைவ மாணவர்களை வரவழைத்து பிரசங்களைக் கேட்க வைத்து விளாக்களைக் கொடுத்து விடைகளைப் பெற்று அதில் சிறப்பு புள்ளிப் பெற்றோர்க்குத் திருவிழாவின் பூர்த்தியில் பரிசளிப்பு விழா நடத்தி வந்தோம்.

ஆலயங்களில் புராணபடனங்களை நடாத்தியும், சைவ மன்றங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் சைவசமய நெறி முறைகளைப் பரப்பியும் வந்தோம் யாழ்ப்பாண மூலைமுடக்கெல்லாம். சென்று சைவச்சேவையைப் புரிந்தும் வந்தோம். 1975 யூலையில் கொழும்பில் திருமுறைத் தமிழ்மன்றத்துடன் இணைந்து சரஸ்வதி மண்டபத் தில் மூன்று தினங்கள் சைவசிந்தாந்தனழில்ஞானப் பெருவிழாவை எடுத்து அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றோம் ‘மெய்கண்டார்’ என்னும் காலாண்டுச் சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டுவந்தோம். இங்ஙனமாக நடாத்தி ஆதீனத்தை முன்னெடுக்கும் போது முதலாங்குரு முதல்வர் 1992 சித்திரைத் திங்கள் பரணி நடசத் திரத் தில் சமாதியடைந் தார். அக்கிரியைகள் நடக்கும்போது முருகவேள் பாலசுந்தரம் தலைமையில் முதலாங்குரு முதல்வருக்கும் அஞ்சலி நிகழ்ச்சிகளை நடாத்திய பின் எனது தலைமையில் ஆதீனத் துக்கு ஒரு குருமுதல்வரை நியமிக்கும் பணி விடப்பட்டது. நான் இரண்டு வருடங்களாக முயன்று இறுதியில் சைவசித் தாந் தகலாநிதி திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை, அவரின் சைவசித்தாந்த வகுப்பு மாணவர்களின் உதவியோடு இரண்டாங் குருமுதல்வராக நியமித்தேன். அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள சைவாலயம் ஒன்றில் பூசை கிரியைகள் மூலம் பரமாசாரியர் அபிஷேகம் செய்து ஞானப்பிகாச

பரமச்சாரியார் என்ற பட்டத்தினைச் சூடி ஆதீனப் பணிகளை ஆரம்பித்தார். அன்றுமுதல் இந் துக்கல் வூரி விளையாட்டுமை தானக்கிழக்குத்திசை கஸ்தூரியார் வீதியில் வாடகைக்கு ஒருமண்டபம் எடுத்து நூல் நிலையம் அமைத்து வழிபாடு, பிரசங்கம் என்பவனவற்றுடன் சர்வ கலாசாலையில் இந் துநாகரீகம் பயில் லோர் க்கு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதவும் பயிற்சி அளித்து வந்தார்கள். இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் முதலாங்குரு முதல்வர் நினைவு தினத்தையும் இந்துக்கல்லூரிகுமார் சவாமி மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடாத்தியதோடு கலைப்புலவர் வீதியில் திருவாசக மடத்தையும் பெற்று ஆதீன முயற்சியையும் முன்னெடுத்து வந்தார்கள்.

அப்பொழுது யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் வெளிநிலைக்கற்கை நெறியாக சைவ பாட போதனையை ஆரம்பித்தது. அதற்கு எம் ஆதீன 2ம் குருமுதல்வர் நல்லாதரவு வழங்கியதுடன் ஒரு நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கி நடாத்தியதோடு தான் நடத்தி வந்த சைவ சித்தாந்த வகுப்பினை அவரின் பின் நடாத்தி வந்த சைவப்புலவர் திரு. மு. திருஞானசம்பந்த பின்ஸளையைக் கொண்டு “சைவசித்தாந்தம்” என்ற ஒரு நூலை ஆக்குவித்து அச்சேற்றி அங்கு கற்ற மாணவர்களுக்கு இலவசமாகவும் வழங்க வைத்தார்கள்.

இங்ஙனமாக மெய்கண்டார் ஆதீனம் சிறப்பாகச் செயற்பட்டுவரும் போது இங்கை கலவரம் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது. 1995 ஜூப்பு மாதம் யாழ்ப்பாண மக்களின் இடம் பெயர்வில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருதிசைக்கும் ஏகினர். இரண்டாம் குருமுதல்வர் கொழும்பு சென்றார். நான் இந்நிகழ்வின் சற்று முன்னர் வவுனியா வந்து சேர்ந்து விட்டேன். மெய்கண்டார் ஆதீன செயற்பாடுகள் ஸ்தம்பிதமாயின.

(தொடரும்.....)

சைவ நீதி சுஞ்சிகை நடாத்திய சைவ சமய அறிவுப் போட்டி கீழ்ப்பிரிவு (தரம். 6, 7) விடைகள்

1. மாசிலாமணி தேசிகர் மீது (தரும புர ஆதீனம்)
2. ஆறு
3. விருத்தாசல புராணம், ஞானக் கூத்தர்
4. தட்சண கைலாயம்
5. 4158
6. சரபம்
7. கமலாவதி, சுபதேவன்
8. வசிட்டர்
9. சேரமான் பெருமான் நாயனாரால்
10. குளக்கோட்டன்
11. அழகன், இளமையானவன் தெய்வத் தன்மை பொருந்தியவன் இவற்றில் ஒன்று
12. திருமால்
13. சிரசைத் தாழ்த்தி வணங்கல்
14. திரு நண்பிப்பள்ளி
15. மயில் (கந்தபுராணம்) அல்லது பட்டத்துயானை (யானை என்று போட்டாலும் சரி)
16. அல்லும் பகலுமுனக்கே அபயமபய மென்று
சொல் லுஞ் சொலின் னந் தெரிந்ததன்றோ - துதிப்பார்கண் மனம் கல் லுங் கரைக் கு மெளனாவுனது கருணை யென்பாற்
செல் லும் பொழுதல் லவோ சொல்லுவேனந்தச் சிற்கூக்கத்தே
17. திருவாவடு துறையில்
18. மகா சிவராத்திரி, திருவாதிரை,
19. சிவபெருமானே முழுமுதற்கடவுள் என உணர்ந்து அவரை வழிபடுபவர்கள் மனிதனின் வாழ்வை வழிப்படுத்துவது
20. பஞ்ச புராணம் என்பது முறையே, தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் என்ற ஒழுங் கில் ஒதப் படும் ஜந் து பதிகங்களுமாகும். இவற்றுள் தேவாரம் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் சுந்தரர் என்பவர்களாலும் திருவாசகம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளாலும், திருவிசைப்பா கருவூர் த் தேவர், திருமளிகைத்தேவர் என்பவர்களாலும் திருப்பல்லாண்டு சேந்தனாராலும் திருப்புராணம் சேக் கிழாராலும் பாடப்பட்டவையாகும். இவை பன்னிரு திருமுறைகளுள் அடங்கும்.
21. கேதுவால் வழிபடப்பட்ட தலம் என்பதால்
22. “நெக் குளார் வம் மிகப் பெருகிந் நினைந்து
அக் குமாலை கொடங் கையில் எண்ணுவார்
தக்கவானவ ராத்தகு விப்பது
நக்க நாம நமச்சிவாயவே” என்ற பாடலில் (முன்றாந் திருமுறை)
23. மெய்கண்ட தேவர்
காராளபிள்ளை
- 24.
- 25.

நினைவிற் கொள்வதற்கு

சீதித்தோ

01.	14 - 04 - 2002	ஞாயிறு	சித்திரபானு வருடபிறப்பு
02.	15 - 04 - 2002	திங்கள்	கார்த்திகை விரதம்
03.	16 - 04 - 2002	செவ்வாய்	சதுர்த்தி விரதம்
05.	18 - 04 - 2002	வியாழன்	ஷஷ்டி விரதம்
11.	24 - 04 - 2002	புதன்	விற்ளிமின்டர் குருபூசை
12.	25 - 04 - 2002	வியாழன்	பிரதோஷ விரதம்
13.	26 - 04 - 2002	வெள்ளி	உமாபதிசிவாசாரியார் குருபூசை
14.	27 - 04 - 2002	சனி	சித்திரைச்சித்திரை
17.	30 - 04 - 2002	செவ்வாய்	சித்திரா பூரணை
21.	04 - 05 - 2002	சனி	சித்திரகுப்த விரதம்
23.	06 - 05 - 2002	திங்கள்	இசைஞானியார் குருபூசை
26.	09 - 05 - 2002	வியாழன்	திருக்குறிப்புத்தொண்டர் குருபூசை
28.	11 - 05 - 2002	சனி	சங்கடஹர சதுர்த்தி
29.	12 - 05 - 2002	ஞாயிறு	நடேசரபிஷேகம்
31.	14 - 05 - 2002	செவ்வாய்	திருநாவுக்கரசுநாயனார் குருபூசை
			பிரதோஷ விரதம்
			சித்திரைப்பரணி, இலங்கை மெய்கண்டார் ஆதீன முதலாங் குருமுதல்வர் குருபூசை
			அமாவாசை விரதம், கார்த்திகை விரதம், சிறுதொண்டர் குருபூசை மங்கையர்கரசியார் குருபூசை

எங்களிடம்

ஜம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்கிரகங்கள், வீட்டுப் பூஜை பொருட்கள் கலைநயம் மிக்க சீல விக்கிரகங்கள், கோபுர கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக்குடைகள், யூலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச் சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்கள், கிந்திய கலை திறம் படைத்த குத்து விளக்குகள், வீட்டு அலங்கார பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசு , 23/1 விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு - 13
(Phone:- 478885)